Ta dokument je elektronsko podpisan
Izdajatelj: Republika Slovenija
Številka certifikata: c1 32 39 ce 00 00 00 00 56 7e da 44
Potek veljavnosti: 19.06.2030
Čas podpisa: 15:14, 11.11.2026
Podpisnik: Marko Medved
Ref. št. dokumenta: 018 - 125 / 2026 - 8

dkom.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00

dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-125/2026-8
Datum: 11. 11. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata, ter Igorja Luzarja, kot člana senata, in mag. Zlate Jerman, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila *»Integrirani informacijski sistem upravljanja železniškega prometa (iISUP)«,* na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja SIEMENS Mobility, Trgovsko in storitveno podjetje, d.o.o., Letališka cesta 29C, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Podjed, Kahne in partnerji o.p. - d.o.o., Štefanova ulica 13A, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Slovenske železnice, d.o.o., Kolodvorska ulica 11, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 11. 11. 2026

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne kot neutemeljen.

2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je dne 6. 1. 2026 sprejel sklep o začetku postopka oddaje predmetnega javnega naročila po postopku s pogajanji brez predhodne objave.

Dne 31. 7. 2026 je naročnik na portalu javnih naročil (pod št. objave JN006115/2026-Eue26/01) in v Uradnem listu EU (pod št. objave 531755-2026) objavil prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, iz katerega je razvidno, da predmetni postopek oddaje javnega naročila izvaja na podlagi točke a) prvega odstavka 46. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3).

Naročnik je dne 31. 7. 2026 na portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 10805-1/2026-112 z dne 7. 7. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega je razvidno, da je predmetno javno naročilo oddal ponudniku Almaviva S.p.A., Via di Casal Boccone 188-190, 00137 Rim, Italija (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je po merilih uvrstila na prvo mesto. Dalje je iz navedene odločitve razvidno, da je naročnik ponudbo vlagatelja, edinega preostalega ponudnika, zavrnil kot nedopustno. Ugotovil je namreč, da vlagatelj ni izkazal neobstoja razlogov za izključitev in izpolnjevanja pogojev za sodelovanje.

Vlagatelj je zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 12. 8. 2026, v katerem predlaga, naj Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodi ter izpodbijano odločitev razveljavi, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da:

- je odločitev o oddaji javnega naročila neobrazložena, saj naročnik v tej odločitvi ni navedel konkretnih razlogov, zaradi katerih je štel, da vlagatelj ni izkazal neobstoja razlogov za izključitev in izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, niti ni v tej odločitvi navedel konkretnih značilnosti ter prednosti izbrane ponudbe;
- je vlagateljeva ponudba dopustna, saj je vlagatelj – skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in dodatnimi pozivi naročnika – v ponudbi predložil vsa zahtevana dokazila, pri čemer pa zaradi nekonkretiziranosti razlogov, s katerimi je naročnik v izpodbijani odločitvi utemeljil oceno o nedopustnosti njegove ponudbe, v tej zvezi ne more podati dodatnih navedb, saj mu konkretni razlogi naročnika za oceno o nedopustnosti njegove ponudbe niso znani;
- je naročnik vlagatelju nezakonito onemogočil vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, saj je zavrnitev vpogleda utemeljil z oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, to oceno pa vlagatelj v predmetnem postopku pravnega varstva izpodbija kot nezakonito;
- je ponudba izbranega ponudnika zaradi neizpolnjevanja referenčnega pogoja nedopustna, pri čemer gre izpostaviti, da v tej zvezi podane revizijske navedbe zaradi onemogočenega vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika temeljijo na javno dostopnih informacijah o rešitvah, ki jih izbrani ponudnik in z njim povezani subjekti ponujajo na trgu;
- četudi v konkretnem primeru niso izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje ponudbe izbranega ponudnika po drugem delu prvega odstavka 86. člena ZJN-3, vendarle ne gre spregledati, da ponudbena cena izbranega ponudnika (glede na predmet, obseg, zahtevnost in zahteve predmetnega javnega naročila) vzbuja resen dvom v možnost izvedbe javnega naročila v zahtevanem obsegu ter kakovosti, posledično pa bi moral naročnik pred sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila preveriti, ali gre v primeru ponudbe izbranega ponudnika za neobičajno nizko ponudbo;
- je naročnik s tem, ko je oba ponudnika povabil k pogajanjem glede ponudbene cene, ne da bi predhodno izvedel pregled prejetih ponudb z vidika njune dopustnosti, kršil pravila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v kateri je določil, da bodo k pogajanjem povabljeni (le) ponudniki, ki bodo oddali dopustne ponudbe.

Naročnik je dne 14. 8. 2026 zahtevek za revizijo posredoval v izjasnitev izbranemu ponudniku. Izbrani ponudnik, ki je zahtevek za revizijo prejel istega dne in je bil poučen o možnosti izjasnitve o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo, se o teh navedbah ni izjasnil.

Naročnik je z odločitvijo, št. 10805-1/2026-149 z dne 31. 8. 2026, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. V odločitvi navaja, da:

- je odločitev o oddaji javnega naročila obrazložena skladno z zahtevami ZJN-3, pri čemer je obrazložitev te odločitve treba presojati v kontekstu, ki je bil vlagatelju znan, tj. ob upoštevanju zahteve za dopolnitev, s katero je naročnik vlagatelja natančno seznanil z ugotovitvijo, katera

konkretna predložena dokazila so pomanjkljiva in zakaj, odločitev o oddaji javnega naročila pa se glede nedopustnosti vlagateljeve ponudbe v celoti nanaša prav na točke, v katerih vlagatelj ponudbe ni ustrezno dopolnil;

- se v skladu z odločitvijo Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-106/2022, ugotovitev naročnika o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika nanaša na vse elemente dopustnosti ponudbe iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, navedeno pa neizbranemu ponudniku omogoča, da v postopku pravnega varstva zatrjuje nepravilnost naročnikove ocene in v ta namen navede tudi razloge;
- je vlagateljeva ponudba nedopustna, pri čemer naročnik glede vsakega izmed ugotovljenih razlogov za nedopustnost obravnavane ponudbe navaja zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in dokazila, ki jih je v tej zvezi vlagatelj predložil v ponudbi, v nadaljevanju pa pojasnjuje, katere konkretne pomanjkljivosti glede predloženih dokazil vlagatelja je ugotovil pri pregledu ponudb in na kaj konkretno je v zvezi z vsakim posameznim dokazilom v zahtevi za dopolnitev ponudbe pozval vlagatelja. Nadalje naročnik navaja, kaj je vlagatelj predložil na podlagi zahteve za dopolnitev ponudbe, in pojasnjuje, zakaj predloženega po njegovem mnenju ni mogoče šteti za ustrezno;
- je bil v konkretnem primeru izveden popoln pregled obeh prejetih ponudb in je bila vlagateljeva ponudba ocenjena za nedopustno, posledično pa vlagatelj v skladu z ZJN-3 pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni imel;
- so revizijske navedbe glede referenc izbranega ponudnika pavšalne in temeljijo (zgolj) na ugibanju;
- je presoja, ali je pri določenem javnem naročilu podan dvom o možnosti izpolnitve naročila, pridržana naročniku, pri čemer sama razlika v cenah ponudnikov ne zadošča za zaključek, da bi se moral naročniku vzbuditi dvom o neobičajno nizki ponudbi;
- so trditve vlagatelja o neskladju med dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in potekom pogajanj nerelevantne in pavšalne, saj vlagatelj ni navedel, kakšne posledice naj bi imelo domnevno nezakonito ravnanje naročnika na izid predmetnega postopka javnega naročanja.

Naročnik je dne 31. 8. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 3. 9. 2026 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo.

Naročnik se je z vlogo, št. 10805-1/2026-163 z dne 21. 9. 2026, opredelil do navedb vlagatelja iz vloge z dne 3. 9. 2026.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 16. 10. 2026 opredelil do navedb naročnika iz vloge z dne 21. 9. 2026.

Po predhodnem preizkusu zahtevka za revizijo v skladu s prvim odstavkom 31. člena ZPVPJN (v okviru katerega je Državna revizijska komisija vpogledala tudi v potrdilo o plačilu takse, kot je to predlagal vlagatelj) in ugotovitvi, da so vsi procesni pogoji iz navedenega člena ZPVPJN izpolnjeni, je Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo skladno z drugim odstavkom 31. člena ZPVPJN sprejela v meritorno obravnavo.

Državna revizijska komisija je v okviru meritorne obravnave zahtevka za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje javnega naročila, objavljen na portalu javnih naročil, v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. v naročnikov dokument »Povabilo ponudnikom k oddaji ponudb«; v nadaljevanju tudi: »Povabilo«), ponudbo vlagatelja, ponudbo izbranega ponudnika in izpodbijano odločitev o oddaji

javnega naročila. Dalje je Državna revizijska komisija preučila tudi naročnikovo zahtevo oziroma poziv vlagatelju k dopolnitvi ponudbe, št. 10805-1/2026-35 z dne 3. 3. 2026, in vse nadaljnje naročnikove pozive vlagatelju k dopolnitvi ponudbe (s katerimi je naročnik vlagatelju zgolj podaljšal rok za dopolnitev, z izjemo navedenega pa so bili po vsebini identični prvotnemu pozivu; v nadaljevanju zato za vse pozive tudi: poziv k dopolnitvi ponudbe), dopolnitev ponudbe vlagatelja z dne 3. 4. 2026, zahtevo vlagatelja za dodatno obrazložitev odločitve o oddaji javnega naročila in za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika z dne 5. 8. 2026 ter dopis naročnika, št. 10805-1/2026-144 z dne 7. 8. 2026, s katerim je ta navedeno vlagateljevo zahtevo zavrnil.

Po pregledu navedene dokumentacije in po preučitvi trditev vlagatelja ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavani zadevi je med vlagateljem in naročnikom spor glede pravilnosti več naročnikovih ravnanj, ki so povezana z izpodbijano odločitvijo o oddaji javnega naročila oziroma so vodila v njen sprejem. Tako je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je izpodbijana odločitev zadostno oziroma ustrezno obrazložena. Nadalje je med njima spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, ponudbo vlagatelja pa kot nedopustno, posledično pa je vlagatelju zavrnil vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, in ali je naročnik ravnal pravilno, ko je oba ponudnika, ki sta v predmetnem postopku oddala ponudbi, povabil na pogajanja o ceni, ne da bi predhodno izvedel pregled ponudb.

I. Glede domnevne neobrazloženosti izpodbijane odločitve in zatrjevane dopustnosti vlagateljeve ponudbe

Vlagatelj v zahtevku za revizijo najprej (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je izpodbijana odločitev nezadostno oziroma neustrezno obrazložena. ZJN-3 naročniku nalaga, da v odločitvi o oddaji javnega naročila navede značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika, navedenega pa naročnik v konkretnem primeru ni storil. Naročnik je namreč v izpodbijani odločitvi navedel zgolj pavšalen povzetek zakonskih elementov dopustne ponudbe, kar pa ne predstavlja konkretne navedbe značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. Posledično na podlagi izpodbijane odločitve ni mogoče ugotoviti, katere konkretne reference izbranega ponudnika je naročnik priznal, katere strokovne in kadrovske zmogljivosti je upošteval, katere tehnične značilnosti ponujene rešitve je ocenil kot ustrezne oziroma prednostne, katere lastnosti izbrane ponudbe so vplivale na njeno vrednotenje in kako je naročnik pri izbranem ponudniku preveril posamezne elemente, ki so bili relevantni za izbor. Poleg navedenega naročnik v izpodbijani odločitvi po zatrjevanju vlagatelja ni predstavil konkretnih razlogov, zaradi katerih je štel, da vlagatelj ni izkazal neobstoja razlogov za izključitev in izpolnjevanja pogojev za sodelovanje. V odločitvi uporabljene formulacije »ni predložil ustreznih dokazil«, »ni ustrezno izpolnil obrazca« in »iz referenčnih potrdil ne izhaja izpolnjevanje vseh pogojev« so po prepričanju vlagatelja naročnikovi zaključki, ne pa konkretna obrazložitev, zakaj določen dokument oziroma referenca ne izpolnjuje določene zahteve. Pomanjkljiva obrazložitev v delu ocene o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe je še posebej izrazita pri očitani pomanjkljivosti glede izpolnjevanja referenčnega pogoja. Četudi ni nujno, da bi bila vseobsežna, pa mora obrazložitev odločitve o oddaji javnega naročila vsebovati do te mere jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Po smiselnih navedbah vlagatelja pa razlogi za oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe v izpodbijani odločitvi niso konkretizirani do mere, ki bi vlagatelju omogočala, da bi lahko v postopku pravnega varstva navedel vsa relevantna dejstva in predložil dokaze, s katerimi bi dokazoval, da razlogi, ki jih je naročnik navedel za svojo odločitev, niso utemeljeni. V nadaljevanju vlagatelj zatrjuje, da je naročnikova ocena o nedopustnosti njegove ponudbe nepravilna, saj je vlagatelj –

skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in dodatnimi pozivi naročnika – v ponudbi predložil vsa zahtevana dokazila. Ob tem izpostavlja, da zaradi nekonkretiziranosti razlogov, s katerimi je naročnik v izpodbijani odločitvi utemeljil oceno o nedopustnosti njegove ponudbe, v tej zvezi ne more podati dodatnih navedb, saj mu konkretni razlogi naročnika za oceno o nedopustnosti njegove ponudbe niso znani.

V nasprotju z vlagateljem naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je izpodbijana odločitev zadostno oziroma ustrezno obrazložena. V tej zvezi izpostavlja, da je po ustaljeni praksi Državne revizijske komisije namen odločitve o oddaji javnega naročila seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, ali je povzetek razlogov v odločitvi o oddaji javnega naročila zadosten, pa je treba presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, glede na okoliščine konkretnega primera. V povezavi z navedenim naročnik povzema razloge za oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe iz izpodbijane odločitve in zatrjuje, da je treba navedeno obrazložitev presojati v kontekstu, ki je bil vlagatelju znan. Naročnik naj bi tako vlagatelja v pozivu k dopolnitvi ponudbe po posameznih točkah natančno seznanil s tem, katero predloženo dokazilo iz vlagateljeve ponudbe je pomanjkljivo in zakaj, odločitev o oddaji javnega naročila pa se v delu ocene o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe v celoti nanaša na tiste izmed omenjenih točk, v katerih vlagatelj ponudbe ni ustrezno dopolnil. Vlagatelj je po zatrjevanju naročnika torej vedel, katere pomanjkljivosti predloženih dokazil so mu bile očitane, prav tako je vedel, katera dokazila je predložil in kaj je z dopolnitvijo ponudbe skušal odpraviti, navedeno pa velja tako za referenčni pogoj kot za razloge za izključitev. Četudi je bil vlagatelj na konkretiziran način pozvan k dopolnitvi ponudbe, je v zvezi s pomanjkljivostmi, s katerimi je bil seznanjen v pozivu, bodisi predložil listine, ki se niso nanašale na dan oddaje ponudbe ali jih je podal subjekt, ki jih ni mogel veljavno podati, bodisi je bila namesto zahtevanega potrdila predložena izjava, čeprav pogoji za to niso bili izpolnjeni, ali pa zahtevane listine tudi v dopolnitvi ponudbe niso bile predložene. Tako vlagatelj glede izključitvenega razloga v zvezi z insolventnostjo (točka 1.7.1.2.1. »Povabila«) kljub izrecni zahtevi »Povabila« in kljub pozivu na dopolnitev ponudbe za podizvajalca Siemens Mobility AG ni predložil nobenega dokazila. Upoštevaje vse navedeno naročnik ni mogel ugotoviti obstoja pogojev za sodelovanje in neobstoja razlogov za izključitev, posledično pa ponudbe vlagatelja ni mogel oceniti kot dopustne. Glede očitka, da izpodbijana odločitev ne vsebuje opisa značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, naročnik v nadaljevanju navaja, da se ugotovitev o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika nanaša na vse elemente dopustnosti iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Naročnik torej z ugotovitvijo o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika izraža oceno, da je slednja skladna z vsemi njegovimi zahtevami, navedeno pa vlagatelju omogoča, da v postopku pravnega varstva zatrjuje nepravilnost naročnikove ocene in v ta namen navede tudi razloge.

Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je za razrešitev vprašanja glede zadostne oziroma ustrezne obrazloženosti odločitve o oddaji javnega naročila, ki je med strankama v konkretnem primeru najprej sporno, ključnega pomena tretji odstavek 90. člena ZJN-3. Ta naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, navedena obveznost naročnika pa je primarno odraz načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zahteva, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku.

V skladu s prvo in drugo alinejo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 mora odločitev o oddaji javnega naročila (med drugim) vsebovati tako razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, kot tudi značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika. Iz navedenega sledi, da mora biti odločitev o oddaji javnega naročila obrazložena, namen obrazložitve te odločitve pa je neizbranemu ponudniku zagotoviti možnost učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Četudi gre v tej zvezi ugotoviti, da ZJN-3 ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, pa je slednje skozi prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. Ker je torej namen obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila v seznanitvi ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, se v skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-135/2017, 018-218/2017, 018-034/2020, 018-016/2022, 018-092/2023, 018-153/2024 in 018-095/2025) ne zahteva, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna oziroma takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je bila sprejeta, mora pa obsegati jasno in konkretno navedbo odločilnih dejstev, ki tvorijo podlago naročnikove odločitve.

Razlogi za sprejeto odločitev morajo biti pri tem konkretizirani do tolikšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel za svojo odločitev, niso utemeljeni, posledično pa da odločitev o oddaji javnega naročila ni zakonita. Ali je povzetek razlogov v odločitvi o oddaji javnega naročila zadosten, je v skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije potrebno presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera.

V obravnavanem primeru med strankama ni sporno, da je vlagatelj z dopisom z dne 5. 8. 2026 zahteval vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in v dokumentacijo postopka ter konkretizacijo razlogov za sprejem odločitve o oddaji javnega naročila, naročnik pa je vlagateljevo zahtevo z dopisom z dne 7. 8. 2026 zavrnil, navedeno pa je potrjeno tudi s pregledom omenjenih dopisov. Dalje med strankama ni sporno, da je naročnik pred sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, s katero je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno, vlagatelja pozval k dopolnitvi ponudbe v zvezi z več ugotovljenimi domnevnimi pomanjkljivostmi ponudbe, vlagatelj pa je na podlagi naročnikovega poziva ponudbo dopolnil, vse navedeno pa je razvidno tudi iz naročnikovega poziva vlagatelju k dopolnitvi ponudbe ter v tej zvezi predložene vlagateljeve dopolnitve ponudbe.

Med strankama pa je sporno, ali je naročnik v obravnavanem primeru odločitev o oddaji javnega naročila obrazložil v skladu s prvo in drugo alinejo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda izpodbijane odločitve ugotavlja, da je naročnik v njej (med drugim) navedel:

»Naročnik je ugotovil, da:

1. *ponudba ponudnika SIEMENS Mobility, Trgovsko in storitveno podjetje, d.o.o., Letališka cesta 29C, 1000 Ljubljana ni dopustna, saj ponudnik ni izkazal, da ne obstajajo razlogi za izključitev in da izpolnjuje pogoje za sodelovanje, saj:*
   - *v zvezi z razlogi za izključitev:*
     - *zase ni predložil ustreznih dokazil glede zahteve iz točke 1.7.1.1.1. Povabila k oddaji ponudb ter ni ustrezno izpolnil Razpisnega obrazca 15,*
     - *za nominiranega podizvajalca HaCon Ingenieurgesellschaft mbH ni predložil ustreznih dokazil glede zahtev Naročnika iz točk 1.7.2.1., 1.7.1.1.1., 1.7.1.2.1. Povabila k oddaji ponudb,*
     - *za nominiranega podizvajalca Siemens Mobility AG ni predložil ustreznih dokazil glede zahtev Naročnika iz točk 1.7.2.1., 1.7.1.1.1., 1.7.1.1.2. in 1.7.1.2.1. Povabila k oddaji ponudb in*

- *za nominiranega podizvajalca Siemens Mobility Srl ni predložil ustreznih dokazil glede zahtev Naročnika iz točk 1.7.1.1.1., 1.7.1.1.2. in 1.7.1.2.1. Povabila k oddaji ponudb ter*

- *v zvezi s pogoji za sodelovanje ponudnik ni izkazal, da je v zadnjih desetih (10) letih pred dnevom objave naročila uspešno izvedel vsaj dva (2) projekta implementacije informacijskega sistema upravljanja železniškega prometa skladno z zahtevami Naročnika iz točke 1.7.2.2.1. Povabila k oddaji ponudb, saj iz nobenega od predloženih referenčnih potrdil ne izhaja izpolnjevanje vseh zahtevanih pogojev. Za nominirana podizvajalca HaCon Ingenieurgesellschaft mbH in Siemens Mobility AG ni predložil ustreznih dokazil glede zahteve Naročnika iz točke 1.7.2.1. Povabila k oddaji ponudb.*

2. *ponudba ponudnika Almaviva S.p.A., Via di Casal Boccone 188-190, 00137 Rim, Italija je dopustna, saj ne obstajajo razlogi za izključitev ponudnika, izpolnjuje pogoje za sodelovanje, ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, ni ocenjena za neobičajno nizko in ponudbena cena ne presega zagotovljenih sredstev Naročnika, kar pomeni, da je ponudba v skladu z 29. točko 1. odstavka 2. člena ZJN-3 dopustna.«*

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik v izpodbijani odločitvi ni navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, kot mu to nalaga druga alineja tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Navedeno po mnenju vlagatelja pomeni, da je izpodbijana odločitev neobrazložena.

V tej zvezi med strankama ni sporno, da je naročnik v obravnavanem postopku prejel zgolj dve ponudbi, po pregledu obeh prejetih ponudb pa je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, ponudbo vlagatelja pa kot nedopustno.

Ker je torej ugotovil, da je prejel le eno dopustno ponudbo, naročnik v nadaljevanju postopka po presoji Državne revizijske komisije ni bil dolžan razvrščati prejetih ponudb po merilih ter jima glede na njune konkretne značilnosti dodeljevati točk, posledično pa v izpodbijani odločitvi tudi ni bil dolžan predstaviti v okviru vrednotenja ponudb po merilih ugotovljenih značilnosti in prednosti izbrane ponudbe.

Ob dejstvu, da je naročnik kot dopustno ocenil zgolj ponudbo izbranega ponudnika, je bilo namreč že po naravi stvari jasno, da je lahko – ne glede na značilnosti, ki jih je naročnik določil kot relevantne za vrednotenje ponudb v okviru meril – v obravnavanem postopku javnega naročanja izbrana zgolj ponudba izbranega ponudnika, saj je bila ta edina ocenjena kot dopustna. Povedano drugače, dejstvo, da je naročnik pri pregledu obeh prejetih ponudb ugotovil, da je dopustna samo ponudba izbranega ponudnika, je v okoliščinah konkretnega primera lahko pomenilo le, da je (zgolj) navedena ponudba (ki je bila edina ocenjena za dopustno) lahko izbrana kot ekonomsko najugodnejša.

Pregled izpodbijane odločitve v tej zvezi pokaže, da je naročnik v slednji izrecno navedel, da je v obravnavanem postopku javnega naročanja prejel dve ponudbi, prav tako je v izpodbijani odločitvi izrecno navedel, da je ponudbo vlagatelja ocenil kot nedopustno, ponudbo izbranega ponudnika pa kot dopustno in ekonomsko najugodnejšo. Dalje je naročnik v izpodbijani odločitvi izrecno navedel tudi ime izbranega ponudnika, vključno z njegovim sedežem in ponudbeno vrednostjo.

Ob upoštevanju ugotovljenih okoliščin konkretnega primera, ki jih je naročnik predstavil tudi v izpodbijani odločitvi, pa naročniku po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče očitati, da je kršil drugo alinejo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ko v odločitvi o oddaji javnega naročila ni

navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, posledično pa mu ni mogoče očitati, da je izpodbijana odločitev zaradi navedenega neobrazložena.

Takšnega zaključka ne more spremeniti vlagateljevo zatrjevanje, da naročnik v izpodbijani odločitvi ni navedel konkretnih lastnosti izbrane ponudbe, na katerih temelji ugotovitev, da ta izpolnjuje zahtevane referenčne, tehnične in funkcionalne zahteve. Druga alineja tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 namreč naročniku ne nalaga, da bi moral v odločitvi o oddaji javnega naročila utemeljiti razloge za ugotovitev dopustnosti izbrane ponudbe, za kar si z izpostavljeno navedbo pravzaprav prizadeva vlagatelj.

Drugače povedano navedeno pomeni, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da bi moral v odločitvi o oddaji javnega naročila pojasniti, katere konkretne reference je priznal izbranemu ponudniku in zakaj, katere strokovne ter kadrovske zmogljivosti izbranega ponudnika je upošteval, katere konkretne tehnične značilnosti ponujene rešitve je ocenil kot ustrezne, niti mu ne nalaga, da bi moral v navedeni odločitvi pojasniti, kako je preveril posamezne elemente dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, kot to zmotno meni vlagatelj.

Pri tem z vidika zagotavljanja možnosti učinkovitega pravnega varstva vlagatelju ne gre spregledati, da je naročnik ponudbo izbranega ponudnika v dani zadevi ocenil kot dopustno, kar pomeni, da je naročnik ponudbo izbranega ponudnika ocenil za skladno z vsemi njegovimi zahtevami po posameznih elementih dopustnosti ponudbe iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Navedeno pa po presoji Državne revizijske komisije vlagatelju omogoča, da v postopku pravnega varstva zatrjuje nepravilnost naročnikove ocene o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika in v zahtevku za revizijo navede kršitve, ki jih v tej zvezi očita naročniku (vključno z morebitno neenakopravno obravnavo ponudnikov pri presoji izpolnjevanja referenčnega pogoja), kakor tudi razloge za svoje trditve, to pa je vlagatelj v konkretnem primeru tudi storil.

Ob upoštevanju predstavljenih okoliščin konkretnega primera se tako izkaže, da v tem sklepu obravnavana zadeva glede dejanskega stanja ni bistveno drugačna od zadeve Državne revizijske komisije, št. 018-051/2023, ki jo vlagatelj v vlogi z dne 16. 10. 2026 izpostavlja v povezavi z vprašanjem navedbe značilnosti in prednosti izbrane ponudbe v odločitvi o oddaji javnega naročila (in ji v tej zvezi tudi ne nasprotuje). Enako kot v zadevi, št. 018-051/2023, je tudi v obravnavani zadevi dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določala številne zahteve tako glede predmeta javnega naročila kot glede usposobljenosti ponudnikov za sodelovanje v postopku, vključno z referenčnim pogojem, prav tako je v obeh zadevah naročnik prejel dve ponudbi, pri čemer je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, ponudbo vlagatelja pa kot nedopustno.

Res so bila v zadevi, obravnavani v tem sklepu, za razliko od zadeve, št. 018-051/2023, izvedena tudi pogajanja, kot to izpostavlja vlagatelj. Ker pa zgolj dejstvo izvedenih pogajanj po oceni Državne revizijske komisije ne predstavlja bistvenega razlikovalnega elementa, ki bi onemogočal primerjavo obeh zadev, vlagatelj pa navedbe o pogajanjih tudi ne konkretizira in ne pojasni, zakaj naj bi bilo dejstvo izvedenih pogajanj bistven razlikovalni element med obravnavanima zadevama, ki bi onemogočal njuno medsebojno primerjavo, vlagateljevi v tem smislu podani navedbi o pogajanjih ni mogoče slediti. Tudi sicer gre v tej zvezi dodati, da so okoliščine, povezane s pogajanji, relevanten element obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila v okviru četrte alineje tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 (kršitve katere vlagatelj v konkretnem primeru ne zatrjuje), ne pa v okviru druge alineje tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Upoštevaje navedeno gre tako zaključiti, da dejstvo izvedbe pogajanj ne predstavlja okoliščine, ki bi bila glede obravnavanega vprašanja relevantna v smislu razlikovanja med v tem sklepu obravnavano zadevo in zadevo, št. 018-051/2023.

Ker je bilo v zadevi, št. 018-051/2023, ugotovljeno, da je naročnik prejel zgolj eno dopustno ponudbo, merilo za izbor najugodnejše dopustne ponudbe pa je bila ponudbena cena, je Državna revizijska komisija v navedeni zadevi zaključila, da naročniku ni mogoče očitati kršitve druge alineje tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ko glede na predstavljene okoliščine v izpodbijani odločitvi ni navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. Enako je Državna revizijska komisija zaključila tudi v zadevi, obravnavani v tem sklepu. Ugotovila je namreč, da je bila med prejetima ponudbama dopustna zgolj ponudba izbranega ponudnika, ki je bila posledično obenem tudi ekonomsko najugodnejša. Upoštevaje navedeno je Državna revizijska komisija zaključila, da naročnik v dani zadevi ni bil dolžan razvrščati ponudb po merilih in jima glede na njune konkretne značilnosti dodeljevati točk, posledično pa vrednotenja ponudb glede na njune značilnosti in ugotovljene prednosti, relevantne v okviru meril, tudi ni bil dolžan predstaviti v izpodbijani odločitvi.

Medtem ko ZJN-3 naročniku glede ponudbe izbranega ponudnika nalaga, da v odločitvi o oddaji javnega naročila navede (le) značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika, mu glede ponudbe neizbranega ponudnika nalaga, da v odločitvi o oddaji javnega naročila navede (tudi) razloge za zavrnitev njegove ponudbe.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pritrjuje naročnikovi navedbi, da je namen obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami za zagotovitev možnosti učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva, pri čemer pa se ne zahteva, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna. Navedeno stališče je v praksi Državne revizijske komisije ustaljeno, kot je v tej praksi ustaljeno tudi stališče, da je treba vprašanje ustreznosti oziroma zadostnosti povzetka razlogov, navedenega v odločitvi o oddaji javnega naročila, presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah, št. 018-096/2016, 018-258/2017, 018-106/2022 in 018-092/2023).

Ker je torej namen obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila v zagotovitvi možnosti učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva, se gre strinjati z naročnikovo (smiselno) navedbo, da je treba v konkretnem primeru vprašanje obrazloženosti odločitve o oddaji javnega naročila v delu ugotovitve nedopustnosti vlagateljeve ponudbe presojati v kontekstu vseh okoliščin, ki so bile vlagatelju v tej zvezi znane. Vendar gre pri tem dodati, da je zaradi zagotovitve možnosti učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva kot namena obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila pri presoji vprašanja (zadostne) obrazloženosti te odločitve mogoče upoštevati zgolj okoliščine, s katerimi je bil vlagatelj seznanjen pred uveljavljanjem pravnega varstva, ne pa tudi okoliščin, s katerimi je bil seznanjen šele v postopku pravnega varstva.

V okviru ugotavljanja relevantnih okoliščin konkretnega primera Državna revizijska komisija na podlagi pregleda izpodbijane odločitve uvodoma ugotavlja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo ocenil kot nedopustno (tudi) zaradi ugotovitve, da vlagatelj ni izkazal neobstoja razlogov za izključitev.

Razlogi za izključitev so urejeni v 75. členu ZJN-3 in se delijo na obligatorne ter fakultativne. Obligatorni razlogi za izključitev so določeni v prvem, drugem in četrtem odstavku 75. člena ZJN-3, fakultativni razlogi za izključitev pa so določeni v šestem odstavku 75. člena ZJN-3. Naročnik lahko fakultativne razloge za izključitev vključi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila po lastni presoji. Če se naročnik odloči, da bo v navedeno dokumentacijo vključil katerega izmed fakultativnih razlogov za izključitev, pa mora v postopku javnega naročanja ravnati v skladu s pravili, ki jih je sam določil.

Eden izmed fakultativnih razlogov za izključitev, ki ga lahko naročnik po lastni presoji vključi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, se nanaša na postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja ali postopek likvidacije, ki se je začel nad gospodarskim subjektom (prim. točko b) šestega odstavka 75. člena ZJN-3). Kot zadosten dokaz, da ne obstaja navedeni razlog za izključitev, naročnik v skladu s točko b) tretjega odstavka 77. člena ZJN-3 sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni organ v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi.

Razlogi za izključitev so relevantni (tudi) za presojo dopustnosti ponudb. V skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je namreč dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik na podlagi petega odstavka 89. člena ZJN-3 zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake lahko naročnik spregleda.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. »Povabilu«) med razlogi za izključitev, ki jih je določil v točki 1.7.1. dokumentacije, navedel tudi:

»1.7.1.2.1. Insolventnost ali prisilno prenehanje ali likvidacija

Naročnik bo iz postopka javnega naročanja izključil gospodarski subjekt, če se je nad gospodarskim subjektom začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, če njegova sredstva ali poslovanje upravlja upravitelj ali sodišče, ali če so njegove poslovne dejavnosti začasno ustavljene, ali če se je v skladu s predpisi druge države nad njim začel postopek ali pa je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami.

Dokazilo za gospodarski subjekt s sedežem ali prebivališčem v Republiki Sloveniji:

- *izpolnjen Razpisni obrazec 4 (Del III: Razlogi za izključitev, C: Razlogi, povezani z insolventnostjo, nasprotjem interesov ali kršitvijo poklicnih pravil).*

Dokazilo za gospodarski subjekt s sedežem ali prebivališčem izven Republike Slovenije:

- *izpolnjen Razpisni obrazec 4 (Del III: Razlogi za izključitev, C: Razlogi, povezani z insolventnostjo, nasprotjem interesov ali kršitvijo poklicnih pravil) in*
- *potrdilo o tem, da se nad gospodarskim subjektom ni začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, če njegova sredstva ali poslovanje upravlja upravitelj ali sodišče, ali če so njegove poslovne dejavnosti začasno ustavljene, ali če se je v skladu s predpisi druge države nad njim začel postopek ali pa je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami, ki ga izda pristojni organ v matični državi gospodarskega subjekta.*

Dokazila morajo priložiti ponudnik, vsi partnerji v skupnem nastopu, vsi podizvajalci in, če ponudnik v skladu s členom 81 ZJN-3 uporablja zmogljivosti drugih subjektov, subjekti, katerih zmogljivosti uporablja ponudnik.

Če država, v kateri ima gospodarski subjekt svoj sedež, ne izdaja teh dokumentov in potrdil, ali če ti ne zajemajo vseh primerov iz člena 75(6)(b) ZJN-3, gospodarski subjekt naročniku namesto pisnega dokazila posreduje zapriseženo izjavo, če ta v državi članici ali tretji državi ni predvidena, pa izjavo določene osebe, dano pred pristojnim sodnim ali upravnim organom, notarjem ali pred pristojno poklicno ali trgovinsko organizacijo v matični državi te osebe ali v državi, v kateri ima sedež gospodarski subjekt.«

Državna revizijska komisija na podlagi citiranih določb »Povabila« ugotavlja, da je bil v obravnavanem postopku javnega naročanja kot eden izmed razlogov za izključitev ponudnika iz sodelovanja v postopku določen tudi razlog v zvezi z insolventnostjo, prisilnim prenehanjem ali likvidacijo gospodarskega subjekta, kot je ta urejen v točki b) šestega odstavka 75. člena ZJN-3. Neobstoj tega izključitvenega razloga je moral biti v skladu z določbami »Povabila« dokazan za vse v ponudbi sodelujoče gospodarske subjekte, vključno s podizvajalci. Ponudniki so neobstoj obravnavanega izključitvenega razloga dokazali tako, da so v ponudbi za vsakega od navedenih gospodarskih subjektov predložili Razpisni obrazec 4, v primeru, da so imeli ti subjekti sedež ali prebivališče izven Republike Slovenije, pa so morali v ponudbi – poleg Razpisnega obrazca 4 – predložiti tudi potrdilo z zahtevano vsebino, ki ga je v zvezi s posameznim gospodarskim subjektom izdal pristojni organ v matični državi gospodarskega subjekta. Namesto navedenega potrdila je bilo mogoče pod pogoji, določenimi v »Povabilu«, predložiti nadomestno dokazilo, predvideno v »Povabilu« (tj. zapriseženo ali overjeno izjavo).

Iz navedb naročnika, podanih v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, izhaja, da vlagatelj za podizvajalca Siemens Mobility AG s sedežem izven Republike Slovenije v ponudbi ni predložil potrdila, zahtevanega za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga v zvezi z insolventnostjo, prisilnim prenehanjem ali likvidacijo, niti ni v tej zvezi v ponudbi predložil katerega od nadomestnih dokazil, predvidenih v »Povabilu«. Teh navedb vlagatelj (konkretizirano) ne zanika, zato jih je Državna revizijska komisija štela za priznane (drugi odstavek 214. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Nadalje iz navedb naročnika, podanih v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, izhaja, da je naročnik vlagatelja v pozivu k dopolnitvi ponudbe pozval na predložitev navedenega dokazila za podizvajalca Siemens Mobility AG. (Tudi) te navedbe vlagatelj (konkretizirano) ne zanika, potrjena pa je tudi s pregledom poziva vlagatelju k dopolnitvi ponudbe, v katerem je naročnik v zvezi s podizvajalcem Siemens Mobility AG zapisal:

»viii. K ponudbi ni bilo predloženo dokazilo o izpolnitvi pogoja iz točke 1.7.1.2.1. (Insolventnost ali prisilno prenehanje ali likvidacija) – prosimo, predložite potrdilo o tem, da se nad podizvajalcem

vsaj na dan oddaje ponudbe, tj. na dan 6. 2. 2026, ni začel postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja postopek zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ali postopek likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, če njegova sredstva ali poslovanje upravlja upravitelj ali sodišče, ali če so njegove poslovne dejavnosti začasno ustavljene, ali če se je v skladu s predpisi druge države nad njim začel postopek ali pa je nastal položaj z enakimi pravnimi posledicami, ki ga izda pristojni organ v matični državi podizvajalca.

/…/

Če država članica ali tretja država zgoraj navedenih dokumentov in potrdil ne izdaja ali če ti ne zajemajo vseh primerov iz točk od 1.7.1.1.1. do 1.7.2.1. razpisne dokumentacije, jih je mogoče nadomestiti z zapriseženo izjavo, če ta v državi članici ali tretji državi ni predvidena, pa z izjavo določene osebe, dano pred pristojnim sodnim ali upravnim organom, notarjem ali pred pristojno poklicno ali trgovinsko organizacijo v matični državi te osebe ali v državi, v kateri ima sedež gospodarski subjekt.

Če zahtevanih dokazil ali potrdil ni mogoče pridobiti na datum oddaje ponudbe, lahko gospodarski subjekt predloži dokazilo s kasnejšim datumom, skupaj z zapriseženo izjavo gospodarskega subjekta oziroma izjavo gospodarskega subjekta, dano pred pristojnim sodnim ali upravnim organom, notarjem ali pred pristojno poklicno ali trgovinsko organizacijo v matični državi gospodarskega subjekta ali v državi, v kateri ima gospodarski subjekt sedež, o tem, da se podatki, navedeni v posameznem dokazilu oziroma potrdilu v času med datumom oddaje ponudbe in dnem predloženega dokazila oziroma potrdila niso spremenili.

Pozivamo vas, da skladno z navedenim dopolnite vašo ponudbo.

Zahtevana dopolnitev se odda v informacijskem sistemu e-JN, na spletnem naslovu https://ejn.gov.si/eJN2, *najkasneje do 3. 4. 2026, do 11.00 ure.*

V primeru, da dopolnitev ne boste posredovali v zahtevanem roku, vas bo naročnik v skladu z 89. členom ZJN-3 izključil iz postopka oddaje predmetnega javnega naročila.«

Državna revizijska komisija citirano vsebino naročnikovega poziva k dopolnitvi ponudbe ocenjuje kot jasno, natančno in nedvoumno. Iz citirane vsebine namreč po presoji Državne revizijske komisije jasno izhaja naročnikova ugotovitev (predstavljena na konkretiziran način), da vlagatelj za podizvajalca Siemens Mobility AG v ponudbi ni predložil potrdila, zahtevanega za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga v zvezi z insolventnostjo, prisilnim prenehanjem ali likvidacijo, niti ni v tej zvezi v ponudbi predložil katerega od predvidenih nadomestnih dokazil.

Posledično se Državna revizijska komisija strinja s smiselno navedbo naročnika, da je bil vlagatelj v pozivu k dopolnitvi ponudbe na jasen in konkretiziran način seznanjen z dejstvom, v čem konkretno je po mnenju naročnika pomanjkljivost njegove ponudbe v delu zahtevanega dokazila za dokazovanje neobstoja obravnavanega izključitvenega razloga (tj. izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila«) za podizvajalca Siemens Mobility AG. Prav tako je bil vlagatelj v pozivu k dopolnitvi ponudbe po presoji Državne revizijske komisije na jasen in konkretiziran način seznanjen z dejstvom, da lahko navedeno pomanjkljivost ponudbe v določenem roku odpravi in na kakšen način lahko to stori, kakor tudi z dejstvom, da bo naročnik v primeru, če mu vlagatelj dopolnitve ponudbe ne bo posredoval v postavljenem roku, vlagatelja izključil iz postopka.

V tej zvezi zato ne gre spregledati (smiselne) trditve naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, da vlagatelj v dopolnitvi ponudbe za podizvajalca Siemens Mobility AG ni predložil potrdila za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila«, na

predložitev katerega ga je v pozivu k dopolnitvi ponudbe pozval naročnik, niti ni v dopolnitvi ponudbe predložil katerega izmed predvidenih nadomestnih dokazil, navedeno pa je potrjeno tudi s pregledom vlagateljeve dopolnitve ponudbe.

Ob navedenem dejanskem stanju je naročnik v izpodbijani odločitvi ugotovil, da ponudba vlagatelja ni dopustna, med drugim iz razloga, ker vlagatelj za podizvajalca Siemens Mobility AG v zvezi z razlogom za izključitev iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« ni predložil ustreznih dokazil.

V zvezi z vprašanjem, ali je naročnik vlagatelja z navedeno obrazložitvijo v zadostni meri seznanil z ugotovljenim razlogom za nedopustnost njegove ponudbe, je treba najprej izpostaviti, da se od vsakega skrbnega ponudnika pričakuje, da pozna vsebino lastne ponudbe in ve, katera dokumentacija je v ponudbi bila predložena in katera ne. Posledično je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da se tudi od vlagatelja (kot skrbnega ponudnika) pričakuje, da ve, da niti v ponudbi niti v njeni dopolnitvi ni za podizvajalca Siemens Mobility AG predložil potrdila (ali nadomestnega dokazila), ki je bilo v »Povabilu« zahtevano za dokazovanje izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila«.

Ob upoštevanju navedenega pa po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da je naročnik s tem, ko je v izpodbijani odločitvi navedel, da ponudba vlagatelja ni dopustna (med drugim) iz razloga nepredložitve ustreznih dokazil v zvezi z razlogom za izključitev iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« za podizvajalca Siemens Mobility AG, vlagatelja z obravnavanim razlogom za nedopustnost njegove ponudbe seznanil do mere, da je bilo vlagatelju omogočeno v postopku pravnega varstva na konkretiziran način izpodbijati navedeni razlog.

Še toliko bolj neprepričljive so vlagateljeve navedbe o neobrazloženosti izpodbijane odločitve v delu ocene o nedopustnosti njegove ponudbe ob upoštevanju vsebine naročnikovega poziva vlagatelju k dopolnitvi ponudbe, za katero med strankama ni sporno, da je bil vlagatelj pred sprejemom izpodbijane odločitve z njo seznanjen.

Kot že obrazloženo, je naročnik v navedenem pozivu vlagatelja na jasen in konkretiziran način seznanil z ugotovljeno pomanjkljivostjo njegove ponudbe v delu zahtevanega dokazila za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« za podizvajalca Siemens Mobility AG, prav tako ga je seznanil z dejstvom, da lahko navedeno pomanjkljivost v postavljenem roku odpravi s predložitvijo zahtevanega potrdila oziroma nadomestnih dokazil. Upoštevaje, da vlagatelj naročniku teh listin v postavljenem roku ni predložil, je po presoji Državne revizijske komisije naročnik s tem, ko je v izpodbijani odločitvi vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno (tudi) iz razloga nepredložitve ustreznih dokazil za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« za podizvajalca Siemens Mobility AG, obravnavani razlog za nedopustnost vlagateljeve ponudbe navedel dovolj konkretizirano, da je bilo vlagatelju omogočeno v zahtevku za revizijo navesti relevantna dejstva in predložiti dokaze v smeri utemeljevanja oziroma dokazovanja, da navedeni razlog za oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe ni utemeljen.

Pa vendar vlagatelj tega ni storil. Vlagatelj namreč v zahtevku za revizijo v zvezi z navedenim razlogom ni navedel nobenih dejstev in dokazov v smeri utemeljevanja oziroma dokazovanja, da je bodisi v ponudbi bodisi v dopolnitvi ponudbe za podizvajalca Siemens Mobility AG predložil dokazila, ki jih je v »Povabilu« za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« zahteval naročnik, dejstev in dokazov s takšno vsebino pa ni navedel niti v vlogah z dne 3. 9. 2026 in 16. 10. 2026.

Vlagatelj je tako šele v vlogi z dne 3. 9. 2026 prvič podal navedbe, ki so se nanašale na obravnavani razlog, in sicer je (po vsebini smiselno) navedel, da naročnik nikjer ne zatrjuje

dejanske insolventnosti, temveč vlagatelju v tej zvezi očita (zgolj) pomanjkljivosti glede dokazil, s tem pa enači vprašanje dokazila z vprašanjem obstoja izključitvenega razloga.

Z izpostavljenimi navedbami, ki so usmerjene v izpodbijanje obravnavanega razloga za nedopustnost njegove ponudbe, pa vlagatelj ne more uspeti. Te navedbe so namreč prepozne in posledično neupoštevne, saj jih je vlagatelj prvič podal šele v vlogi, s katero se je opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, pri tem pa ni pojasnil, še manj pa dokazal, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku (smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Tudi v primeru, ko bi bile te navedbe pravočasne (pa niso), jim po presoji Državne revizijske komisije ne bi bilo mogoče slediti. Kot je bilo že pojasnjeno, mora namreč naročnik, če v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključi katerega izmed fakultativnih izključitvenih razlogov, v postopku oddaje javnega naročila ravnati v skladu s pravili, ki jih je sam določil.

V zvezi z navedenim je Državna revizijska komisija v tem sklepu že ugotovila, da je naročnik v obravnavanem primeru razlog za izključitev v zvezi z insolventnostjo, prisilnim prenehanjem ali likvidacijo določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, hkrati pa je v tej dokumentaciji izrecno določil tudi dokazila za dokazovanje neobstoja navedenega razloga. V skladu s točko b) tretjega odstavka 77. člena ZJN-3 je naročnik tako zahteval, da morajo ponudniki za dokazovanje neobstoja navedenega izključitvenega razloga za gospodarske subjekte s sedežem izven Republike Slovenije (že) v ponudbi predložiti potrdilo z zahtevano vsebino, ki ga izda pristojni organ v matični državi gospodarskega subjekta, v kolikor to iz razlogov, navedenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ni mogoče, pa morajo v tej zvezi (namesto navedenega potrdila) predložiti zapriseženo ali overjeno izjavo.

Dalje je Državna revizijska komisija v tem sklepu tudi že ugotovila, da vlagatelj nobenega od zahtevanih dokazil, izrecno navedenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, za podizvajalca Siemens Mobility AG ni predložil niti v ponudbi niti v dopolnitvi slednje (ki jo je sicer podal na podlagi jasnega in konkretiziranega poziva naročnika).

Ob upoštevanju navedenega in dejstva, da večkratno dopolnjevanje ponudbe v istem delu v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni dovoljeno, pa naročniku po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče očitati, da je kršil določbe ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo vlagatelja po predložitvi dopolnitve ocenil kot nedopustno zaradi (med drugim) nepredložitve ustreznih dokazil za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« za podizvajalca Siemens Mobility AG, ne da bi vlagatelja v tem delu ponovno pozval k dopolnitvi ponudbe (zgolj s pojasnilom pa vlagatelj obravnavane pomanjkljivosti umanjkanja zahtevanih dokazil po presoji Državne revizijske komisije ne bi mogel odpraviti).

Takšnega zaključka ne more spremeniti (smiselna) navedba vlagatelja, da bi moral naročnik pri presoji (ne)obstoja obravnavanega izključitvenega razloga za podizvajalca Siemens Mobility AG upoštevati tudi listine iz kompletov »6_7_8« in »6_7_8_dokazila«.

Te navedbe namreč niso le prepozne (vlagatelj jih namreč prvič poda šele v vlogi z dne 16. 10. 2026, ob tem pa ne pojasni in ne dokaže, zakaj jih brez svoje krivde ni mogel navesti v predrevizijskem postopku; smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), temveč so tudi pavšalne in nekonkretizirane, kot takšne pa ne bi mogle biti utemeljene niti, če bi bile pravočasne.

Tudi sicer vpogled v ponudbo vlagatelja pokaže, da komplet listin »6_7_8«, ki se nahaja v dopolnitvi te ponudbe, vsebuje zgolj dokumente, ki se nanašajo na vlagateljevega podizvajalca Siemens Mobility Srl (ne pa na podizvajalca Siemens Mobility AG), posledično pa za ugotavljanje

(ne)obstoja obravnavanega razloga za izključitev za podizvajalca Siemens Mobility AG ne morejo biti relevantni. Nadalje vpogled v ponudbo vlagatelja pokaže, da komplet listin »6_7_8_dokazila«, ki se prav tako nahaja v dopolnitvi te ponudbe, vsebuje dokumentacijo v zvezi s plačili državnih in občinskih davkov, DDV ter neposrednih zveznih davkov za podizvajalca Siemens Mobility AG, poleg tega pa tudi dokazilo o nekaznovanosti za g. T. H-P. H. in ga. C. R. K., nobeno od navedenih dokazil pa ni relevantno za ugotavljanje (ne)obstoja obravnavanega razloga za izključitev (navedena dokazila so namreč glede na določbe »Povabila« relevantna za ugotavljanje (ne)obstoja izključitvenih razlogov v zvezi s kaznovanostjo in neizpolnjevanjem obveznih dajatev ter drugih denarnih nedavčnih obveznosti).

Ker ob navedenem niti iz dopolnitve ponudbe niti iz navedenih kompletov listin tudi sicer nikjer ne izhaja, da je vlagatelj omenjena kompleta predložil (tudi) v zvezi z dokazovanjem neobstoja obravnavanega razloga za izključitev za podizvajalca Siemens Mobility AG, naročniku ni mogoče očitati kršitev, ker pri presoji (ne)obstoja obravnavanega izključitvenega razloga za podizvajalca Siemens Mobility AG teh listin ni upošteval.

Vlagatelj se v vlogi z dne 3. 9. 2026 sklicuje tudi na odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah, št. 018-064/2025 in 018-047/2026, v vlogi z dne 16. 10. 2026 pa še na odločitev v zadevi, št. 018-115/2026.

V zadevi, št. 018-064/2025, je Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik za dokazovanje izpolnjevanja pogoja za sodelovanje, ki se nanaša na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, zahteval predložitev pooblastila za izvajanje požarnega varovanja. V tej zvezi je Državna revizijska komisija nadalje ugotovila, da izbrani ponudnik v ponudbi res ni predložil navedenega pooblastila, je pa predložil odločbo Uprave RS za zaščito in reševanje o spremembi tega pooblastila, ki je obstoj in veljavnost pooblastila za izvajanje požarnega varovanja dokazovala.

V zadevi, št. 018-047/2026, je Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik za dokazovanje izpolnjevanja referenčnega pogoja zahteval predložitev referenčnih potrdil, vlagatelj pa je ta potrdila v ponudbi predložil nepodpisana. Upoštevaje navedeno je Državna revizijska komisija zaključila, da je naročnik s tem, ko zaradi umanjkanja podpisa na referenčnih potrdilih teh potrdil pri presoji dopustnosti vlagateljeve ponudbe ni upošteval, pač pa je na tej podlagi ugotovil neizpolnjevanje referenčnega pogoja, ne da bi to s pomočjo referenčnih potrdil preveril, kršil določbe ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da se navedeni zadevi, ki se za razliko od obravnavane nanašata na dokazila za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za sodelovanje (ne pa na dokazila za dokazovanje neobstoja razlogov za izključitev), glede bistvenih okoliščin dejanskega stanja razlikujeta od zadeve, ki je predmet obravnave v tem sklepu. Medtem ko sta namreč ponudnika v navedenih zadevah v ponudbi predložila dokazila, s katerimi sta dokazovala izpolnjevanje teh pogojev (pa četudi so bila ta dokazila obremenjena z določenimi pomanjkljivostmi), vlagatelj v dani zadevi za dokazovanje obravnavanega razloga za izključitev za podizvajalca Siemens Mobility AG v ponudbi ni predložil nobenih dokazil, teh dokazil pa ni predložil niti na podlagi naročnikovega poziva k dopolnitvi ponudbe. Iz navedenega pa izhaja, da zadevi, št. 018-064/2025 in 018-047/2026, z obravnavano zadevo nista primerljivi, posledično pa je vlagateljevo sklicevanje nanju brezpredmetno.

Nadalje je po presoji Državne revizijske komisije brezpredmetno vlagateljevo sklicevanje na zadevo, št. 018-115/2026, saj tudi slednja z obravnavano zadevo ni primerljiva. V navedeni zadevi je namreč Državna revizijska ugotovila, da je vlagatelj s tem, ko je v ponudbi predložil ESPD obrazec z zahtevanimi podatki o osebah in izjavami, za člana nadzornega organa pa še

potrdilo iz evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc ECRIS za Kraljevino Švedsko ter potrdilo iz kazenske evidence Republike Avstrije, naročnik pa je ob tem na podlagi podatkov v ponudbi pridobil še potrdilo iz kazenske evidence Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije, izkazal neobstoj izključitvenega razloga iz prvega odstavka 75. člena ZJN-3 (tj. izključitveni razlog kaznovanosti) na enega izmed možnih načinov, ki ga je dopuščala interpretacija določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V obravnavani zadevi, ki se za razliko od zadeve, št. 018-115/2026, nanaša na izključitveni razlog v zvezi z insolventnostjo, prisilnim prenehanjem in likvidacijo, pa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče interpretirati drugače kot način, da so morali ponudniki neobstoj navedenega izključitvenega razloga dokazati z dokazili, ki jih je naročnik v tej dokumentaciji izrecno navedel, ne glede na navedeno pa vlagatelj za podizvajalca Siemens Mobility AG v zvezi z dokazovanjem neobstoja obravnavanega izključitvenega razloga niti v ponudbi niti v njeni dopolnitvi ni predložil ne zahtevanih ne morebitnih drugih dokazil.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagateljevim navedbam o neobrazloženosti izpodbijane odločitve in o naročnikovi nepravilni oceni glede nedopustnosti njegove ponudbe ni mogoče slediti. Kot je bilo ugotovljeno, naročnik glede na okoliščine konkretnega primera v izpodbijani odločitvi ni bil dolžan navesti prednosti in značilnosti izbrane ponudbe, prav tako je bilo – upoštevaje relevantne okoliščine konkretnega primera – ugotovljeno, da je naročnik vlagatelja z razlogom nepredložitve (ustreznih) dokazil za dokazovanje neobstoja izključitvenega razloga iz točke 1.7.1.2.1. »Povabila« za podizvajalca Siemens Mobility AG v izpodbijani odločitvi seznanil do mere, da je bila vlagatelju v tej zvezi zagotovljena možnost učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva. Ob dejstvu, da že navedeni razlog zadošča za ugotovitev nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, vlagatelj pa tega razloga v postopku pravnega varstva ni uspel izpodbiti, vlagateljevim navedbam o nepravilnosti naročnikove ocene o nedopustnosti njegove ponudbe ni bilo mogoče pritrditi.

Ker je torej Državna revizijska komisija ugotovila, da vlagatelj obravnavanega razloga za ugotovitev nedopustnosti njegove ponudbe, s katerim je bil vlagatelj v izpodbijani odločitvi – glede na ugotovljene okoliščine konkretnega primera – seznanjen v zadostni meri, v postopku pravnega varstva ni uspel izpodbiti, v nadaljevanju ni obravnavala navedb strank glede (ne)obrazloženosti in (ne)utemeljenosti preostalih razlogov, na katere je naročnik v izpodbijani odločitvi oprl oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, posledično pa tudi ni izvajala v tej zvezi predlaganih dokazov. Te navedbe in dokazni predlogi namreč na odločitev Državne revizijske komisije ne bi mogli več vplivati oziroma je ne bi mogli spremeniti.

II. Glede zatrjevane kršitve pravice do vpogleda

Državna revizijska komisija je v nadaljevanju obravnavala navedbe strank glede zatrjevane kršitve pravice do vpogleda.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je naročnik ravnal nezakonito, ko vlagatelju na podlagi njegove zahteve ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika. Naročnik je namreč po zatrjevanju vlagatelja zavrnitev zahteve za vpogled oprl na oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, to oceno pa vlagatelj izpodbija v predmetnem postopku pravnega varstva. Navedeno po prepričanju vlagatelja pomeni, da naročnik lastne, po zatrjevanju vlagatelja neobrazložene in nezakonite presoje njegove ponudbe ne more uporabiti na način, ki bi vlagatelju hkrati onemogočil tudi učinkovito preverjanje zakonitosti pregleda in ocenjevanja ponudbe izbranega ponudnika. V kolikor se izkaže, da je naročnik vlagatelju neupravičeno odrekel vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, vlagatelj predlaga, da se mu najprej omogoči

vpogled, v nadaljevanju pa tudi dopolnitev oziroma sprememba zahtevka za revizijo na podlagi petega odstavka 31. člena ZPVPJN.

V nasprotju z vlagateljem naročnik meni, da pravica do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika vlagatelju v konkretnem primeru ni bila kršena. Navaja, da je v obravnavani zadevi izvedel popoln pregled obeh prejetih ponudb, pri čemer je ugotovil, da ponudba vlagatelja ni dopustna. Vlagatelj zato pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v skladu s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 ni imel, naročniku pa posledično ni mogoče očitati kršitev zakonskih določb, ki se nanašajo na vpogled v ponudbo izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija glede na predstavljeno trditveno podlago strank uvodoma ugotavlja, da med strankama ni sporno, da je vlagatelj zahteval vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, naročnik pa je vlagateljevo zahtevo zavrnil, navedeno pa je potrjeno tudi s pregledom vlagateljevega dopisa z dne 5. 8. 2026 ter naročnikovega dopisa z dne 7. 8. 2026. Je pa med strankama sporno, ali je naročnik ravnal pravilno, ko vlagatelju zaradi ocene o nedopustnosti njegove ponudbe ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika, zlasti ob dejstvu, da vlagatelj navedeno oceno izpodbija v postopku pravnega varstva.

Naročnikovo ravnanje glede zavrnitve vlagateljeve zahteve za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika je treba presojati z vidika 35. člena ZJN-3. Ta v petem odstavku določa, da mora naročnik v primeru, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. Če naročnik ni opravil popolnega pregleda ponudb, mora vpogled omogočiti vsem ponudnikom. Naročnik ponudniku, ki je v roku treh delovnih dni po objavi odločitve zahteval vpogled, dovoli vpogled v ponudbo izbranega ponudnika najkasneje v treh delovnih dneh od prejema zahteve, razen v tiste dele, ki upoštevaje določbe navedenega člena ZJN-3 predstavljajo poslovno skrivnost ali gre za tajne podatke v skladu z zakonom, ki ureja dostop do tajnih podatkov, ali za osebne podatke, ki se varujejo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

V obravnavanem primeru Državna revizijska komisija na podlagi pregleda izpodbijane odločitve pritrjuje naročnikovi navedbi, da je naročnik v predmetnem postopku izvedel popoln pregled obeh prejetih ponudb, drugače pa v tej zvezi ne zatrjuje niti vlagatelj. Dalje je Državna revizijska komisija v tem sklepu že ugotovila, da je naročnik vlagateljevo ponudbo ocenil kot nedopustno, kakor je tudi že ugotovila, da je vlagatelj naročnikovo oceno o nedopustnosti njegove ponudbe v predmetnem postopku pravnega varstva izpodbijal, vendar – kot je razvidno iz tega sklepa – pri tem ni uspel.

Ob dejstvu, da je naročnik vlagateljevo ponudbo v okviru popolnega pregleda obeh prejetih ponudb ocenil kot nedopustno, vlagatelju pa ocene o nedopustnosti njegove ponudbe z zahtevkom za revizijo ni uspelo izpodbiti, se ni mogoče strinjati s (smiselno) navedbo vlagatelja, da je naročnik ravnal nezakonito, ko vlagatelju na podlagi njegove zahteve ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika. Kot namreč izhaja iz citiranih določb petega odstavka 35. člena ZJN-3, je naročnik v primeru popolnega pregleda vseh prejetih ponudb dolžan vpogled v ponudbo izbranega ponudnika omogočiti zgolj tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo, česar pa vlagatelj v konkretnem primeru po ugotovitvah naročnika, preizkušenih tudi v postopku pravnega varstva, ni storil.

Iz zahtevka za revizijo je v tej zvezi mogoče razbrati vlagateljevo stališče, da naročnik zavrnitev vlagateljeve zahteve za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika ne bi smel opreti na lastno oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, saj je bila pravilnost te ocene (šele) predmet obravnave v postopku pravnega varstva.

Navedenemu stališču po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče slediti, saj zanj ni najti pravne podlage. Kot pravilno navaja že naročnik, bi slediti vlagateljevemu stališču pomenilo, da mora naročnik vpogled v ponudbo izbranega ponudnika omogočiti vsem ponudnikom, katerih ponudbe je v okviru popolnega pregleda vseh ponudb zavrnil kot nedopustne, pa so ti ponudniki izrazili namero, da bodo oceno o nedopustnosti svoje ponudbe izpodbijali v postopku pravnega varstva, kar pa iz ZJN-3 ne izhaja.

Pravzaprav je nasprotno, kot meni vlagatelj – šele v primeru, če bi se v postopku pravnega varstva izkazalo, da je vlagateljeva ponudba dopustna, bi moral naročnik v dani zadevi vlagatelju omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika (v kolikor bi bili za to izpolnjeni zakonski pogoji). Ker pa vlagatelj ocene o nedopustnosti svoje ponudbe v predmetnem postopku pravnega varstva ni uspel izpodbiti, naročniku kršitve petega odstavka 35. člena ZJN-3 ni mogoče očitati, posledično pa vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni mogoče dovoliti niti v postopku pravnega varstva (prim. peti odstavek 31. člena ZPVPJN).

III. Glede zatrjevane nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da je ponudba izbranega ponudnika nedopustna. Ker naročnik vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil, je vlagatelj, kot navaja sam, moral v tej zvezi pri podaji revizijskih navedb uporabiti informacije, pridobljene iz javno dostopnih virov, spletnih strani gospodarskih subjektov, javno objavljenih opisov referenčnih projektov ter drugih javno dostopnih podatkov o sistemih in rešitvah, ki jih ponujajo izbrani ponudnik oziroma z njim povezani subjekti. Dejstvo, da vlagatelj pri posameznih očitkih ne more navesti vsebine konkretnega dokumenta iz ponudbe izbranega ponudnika, tako ni posledica vlagateljeve procesne pasivnosti ali pomanjkanja konkretizacije, temveč nezakonito zavrnjenega vpogleda. Ne glede na navedeno vlagatelj ne podaja pavšalnih domnev, pač pa se sklicuje na konkretne in preverljive javno dostopne podatke ter jih povezuje s konkretnimi zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede zahtevanih referenčnih projektov. Vlagatelj tako na podlagi javno dostopnih informacij opozarja na možne reference izbranega ponudnika FS/RFI, Etihad Rail in FER ter na vprašanja, povezana z vrsto uporabljenega sistema, dejanskimi funkcionalnostmi teh rešitev ter identiteto sistema, ki naj bi bil naročniku v predmetnem postopku ponujen. Pri sistemu FerST javno dostopni podatki po oceni vlagatelja ne izkazujejo vseh zahtevanih funkcionalnosti, zlasti avtomatskega zaznavanja in razreševanja konfliktov, celotnega nabora zahtevanih grafičnih prikazov ter spremljanja vlakovnih kompozicij. Glede na navedeno vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija navedene očitke presodi ob vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika ter preveri dejansko vsebino predloženih referenčnih dokazil. V kolikor pa se izkaže, da je bila vlagatelju pravica do vpogleda neupravičeno odrečena, vlagatelj predlaga, da se mu omogoči vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in dopolnitev oziroma sprememba zahtevka za revizijo v skladu s petim odstavkom 31. člena ZPVPJN.

Naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo zatrjuje, da so vlagateljeve navedbe glede referenc izbranega ponudnika pavšalne in temeljijo na ugibanju. Po zatrjevanju naročnika se vlagatelj sklicuje na »možne reference« FS/RFI, Etihad Rail in FER, kar pomeni, da sam priznava, da ne ve, katere reference je izbrani ponudnik dejansko priglasil, in na javno dostopne podatke o sistemu FerST, pri čemer pa niti ne zatrjuje, da je ta sistem predmet priglašene reference. Vlagatelj tako ne opredeli niti ene konkretne zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v povezavi s katero od priglašenih referenc izbranega ponudnika, glede katere bi zatrjeval neizpolnjevanje. Za ugotovitev neresničnosti podatkov, navedenih v referenčnih potrdilih, ne zadošča zgolj dvom vlagatelja o njihovi verodostojnosti, temveč je treba zatrjevana

dejstva tudi dokazati. Res sicer ni mogoče prezreti, da vlagatelj ni imel vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika, vendar odsotnost vpogleda sama po sebi ne more nadomestiti trditvene podlage vlagatelja niti utemeljiti razveljavitve odločitve o oddaji javnega naročila, ZPVPJN pa za takšen primer v petem odstavku 31. člena predvideva ustrezen mehanizem.

V zvezi s predstavljeno trditveno podlago strank je treba najprej pojasniti, da peti odstavek 31. člena ZPVPJN res ureja primer, ko Državna revizijska komisija vlagatelju (upoštevaje zakon, ki ureja javno naročanje) pod pogoji, določenimi v ZPVPJN, dovoli vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in mu tudi dovoli, da v petih delovnih dneh od dneva vpogleda dopolni ali spremeni zahtevek za revizijo z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, ki jih je pridobil pri vpogledu. Vendar pa ne gre spregledati, da je takšna dovolitev vezana na predhodno ugotovitev Državne revizijske komisije, da je naročnik vlagatelju kršil pravico do vpogleda v dokumentacijo, kršitve navedene pravice (ki jo je vlagatelj v konkretnem primeru sicer zatrjeval) pa Državna revizijska komisija, kot je bilo v tem sklepu že obrazloženo, ni ugotovila, posledično pa vlagatelju, kakor tudi že pojasnjeno, vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in dopolnitve oziroma spremembe zahtevka za revizijo v skladu s petim odstavkom 31. člena ZPVPJN ni dovolila.

Ker vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika v konkretnem primeru ni bil omogočen, se Državna revizijska komisija lahko strinja z revizijskimi navedbami, da vlagatelju trditveno-dokaznega bremena[1] pri izpodbijanju ocene o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika v obravnavani zadevi ne gre nalagati do mere, ki se sicer od vlagatelja zahteva v primeru omogočenega vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika.

Vendar pa navedeno ne pomeni, da vlagatelju trditveno-dokaznega bremena pri izpodbijanju ocene o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika v primeru zavrnjenega vpogleda ni treba izpolniti, niti tega vlagatelj v dani zadevi ne trdi. Nasprotno, vlagatelj v zahtevku za revizijo (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je trditveno-dokazno breme glede domnevnega neizpolnjevanja referenčnega pogoja izbranega ponudnika v konkretnem primeru izpolnil. Po navedbah iz zahtevka za revizijo, ki jih naročnik ne zanika, je namreč vlagatelj trditveno in dokazno podlago glede neizpolnjevanja referenčnega pogoja izbranega ponudnika zaradi zavrnjenega vpogleda oblikoval ob upoštevanju javno dostopnih podatkov o sistemih in rešitvah, ki jih ponujajo izbrani ponudnik oziroma z njim povezani subjekti, tako oblikovana trditvena in dokazna podlaga pa je po mnenju vlagatelja konkretna in temelji na preverljivih javno dostopnih podatkih, ki jih vlagatelj, kot zatrjuje sam, povezuje s konkretnimi zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Iz navedb vlagatelja tako izhaja, da o sistemih in rešitvah, ki jih izbrani ponudnik ponuja na trgu (vključno z integriranimi informacijskimi sistemi upravljanja železniškega prometa kot predmetom konkretnega javnega naročila in hkrati tudi zahtevanih referenc), obstajajo konkretni in preverljivi javno dostopni podatki, ki po mnenju vlagatelja omogočajo oblikovanje trditvene in dokazne podlage v zvezi z navedbami o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika, s tem pa o nedopustnosti njegove ponudbe.

Posledično je treba v tej zvezi pojasniti, da ima naročnik v skladu s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 možnost, da določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na: a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, b) ekonomski in finančni položaj ter c) tehnično

[1] Ker ZPVPJN vprašanj v zvezi s trditveno-dokaznim bremenom ne ureja, je v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v tej zvezi potrebno uporabiti določbe Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V zvezi s trditveno-dokaznim bremenom sta relevantna zlasti 7. in 212. člen ZPP, iz katerih izhaja dolžnost strank, da jasno, določno in konkretno navedejo dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke (trditveno breme), in predlagajo dokaze, s katerimi se zatrjevana dejstva dokazujejo (dokazno breme).

in strokovno sposobnost. Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik skladno z desetim odstavkom 76. člena ZJN-3 določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil.

V obravnavanem primeru je naročnik pogoje za sodelovanje določil, in sicer jih je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. »Povabilu«) navedel (med drugim) v točki »1.7.2.2.1. Tehnična sposobnost«, kjer je zahteval tudi:

»Ponudnik mora izkazati, da je v zadnjih desetih (10) letih pred dnevom objave tega naročila uspešno izvedel vsaj dva (2) projekta implementacije informacijskega sistema upravljanja železniškega prometa, v nadaljevanju »referenčni projekt«, pri čemer se zahteva, da:

- *je Naročnik referenčnega projekta končni kupec in uporabnik referenčnega projekta,*
- *je dolžina prog železniškega omrežja, kjer je v uporabi vsaj en (1) referenčni projekt, vsaj 1.200 km (to je vsaj v obsegu dolžine železniškega omrežja na območju RS, zaokroženo na 10 km natančno),*
- *je skupna dolžina prog železniških omrežij, kjer je v uporabi referenčni projekt, torej vseh referenčnih projektov skupaj, vsaj 2.400 km (to je vsaj 2-kratnik celotne dolžine železniškega omrežja na območju RS, zaokroženo na 10 km natančno),*
- *so v referenčnem projektu v polni uporabi in na celotnem omrežju vsaj naslednje funkcionalnosti:*
    - *avtomatsko detektiranje konfliktnih situacij v prometu z možnostjo ročne (predlog) ali avtomatske razrešitve konfliktov,*
    - *pregled izvajanja vlakovnega prometa v obliki grafikona vlakov, progovnih diagramov, postajnih diagramov, pregled matrike z zvezami vlakov,*
    - *spremljanje vlakovnih kompozicij (tako vlečnih kot vlečenih vozil),*
    - *pridobivanje podatkov o gibanju vlakov / stanju na omrežju iz sistemov daljinskega vodenja prometa in*
    - *vmesniki oziroma izmenjave podatkov v funkcionalnem obsegu, kot je zahtevano v specifikaciji predmeta naročila,*
- *je izvajalec referenčnega projekta referenčni projekt izvedel oziroma zaključil v polnem obsegu zanesljivo in uspešno (dela so izvedena v skladu s pričakovanji Naročnika referenčnega projekta glede obsega, kvalitete in pravočasnosti izvedbe del),*
- *Naročnik referenčnega projekta referenčni projekt v polnem obsegu zanesljivo in uspešno uporablja vsaj v zadnjem letu pred dnevom objave tega javnega naročila,*
- *izvajalec referenčnega projekta referenčni projekt vzdržuje skladno s pogodbeno dogovorjenim nivojem vzdrževanja vsaj zadnje leto pred dnevom objave tega razpisa.*

Dokazilo za gospodarski subjekt s sedežem v Republiki Sloveniji in s sedežem izven Republike Slovenije:

- *izpolnjen Razpisni obrazec 4 (Del IV: Pogoji za sodelovanje, C: Tehnična in strokovna ustreznost, pod »Za naročila storitev: izvedba storitev določene vrste«) in*
- *dokazila o vsaj dveh referenčnih projektih (Razpisni obrazec 7).*

Ponudnik mora k ponudbi priložiti dokazila o referenčnem projektu (Razpisni obrazec 7). Sistem upravljanja železniškega prometa, ki je predmet referenčnega projekta, mora ponudnik v okviru tega javnega naročila ponuditi Naročniku./…/«

Vlagatelj v zahtevku za revizijo po vsebini smiselno zatrjuje, da izbrani ponudnik citiranega pogoja za sodelovanje (v nadaljevanju tudi: referenčni pogoj) ne izpolnjuje. V tej zvezi najprej navaja, da »vlagatelj na podlagi javno dostopnih informacij opozarja na možne reference izbranega ponudnika FS/RFI, Etihad Rail in FER ter na vprašanja, povezana z vrsto uporabljenega sistema, dejanskimi funkcionalnostmi teh rešitev ter identiteto sistema, ki naj bi bil ponujen naročniku v predmetnem postopku«.

Vendar vlagatelj z izpostavljeno navedbo trditvenega bremena glede zatrjevanega neizpolnjevanja citiranega referenčnega pogoja izbranega ponudnika po presoji Državne revizijske komisije ne izpolni. Na podlagi izpostavljene navedbe (ki tudi sicer ostaja zgolj na ravni pavšalnega ugibanja) namreč ni mogoče ugotoviti, ali »FS/RFI, Etihad Rail in FER«, ki jih v povezavi z »možnimi referencami« izbranega ponudnika v okviru obravnavane navedbe omenja vlagatelj, predstavljajo referenčne naročnike, referenčne projekte ali pa morda kaj tretjega. Ker torej na podlagi obravnavane navedbe ni mogoče ugotoviti, kaj konkretno označujejo kratice oziroma besedne zveze »FS/RFI, Etihad Rail in FER«, tudi ni mogoče ugotoviti, katere so tiste reference iz ponudbe izbranega ponudnika, ki naj bi jih Državna revizijska komisija v skladu z vlagateljevim predlogom preverjala.

Tudi v primeru, ko bi (zgolj) navedba kratic oziroma besednih zvez »FS/RFI, Etihad Rail in FER« omogočala ugotovitev, katere so tiste reference iz ponudbe izbranega ponudnika, ki jih je treba v konkretnem primeru šteti za sporne (pa je ne omogoča), glede na trditveno podlago vlagatelja ne bi bilo mogoče ugotoviti, katere konkretne izmed petih zahtevanih funkcionalnosti, ki jih je v okviru referenčnega pogoja za referenčni projekt zahteval naročnik, pri »možnih referencah« izbranega ponudnika po mnenju vlagatelja niso izpolnjene. Prav tako upoštevaje vlagateljevo trditveno podlago v takšnem primeru ne bi bilo mogoče ugotoviti, katere konkretne pomanjkljivosti »možnih referenc« izbranega ponudnika ima vlagatelj v mislih, ko »opozarja na vprašanja, povezana z vrsto uporabljenega sistema«, kot tudi ne, kaj konkretno ima v mislih, ko »opozarja na identiteto sistema, ki naj bi bil naročniku ponujen v predmetnem postopku«.

Dalje vlagatelj navedbo o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika utemeljuje z zatrjevanjem, da »pri sistemu FerST javno dostopni podatki ne izkazujejo vseh zahtevanih funkcionalnosti, zlasti avtomatskega zaznavanja in razreševanja konfliktov, celotnega nabora zahtevanih grafičnih prikazov ter spremljanja vlakovnih kompozicij«.

Tudi z izpostavljeno navedbo vlagatelj trditvenega bremena glede zatrjevanega neizpolnjevanja citiranega referenčnega pogoja izbranega ponudnika po presoji Državne revizijske komisije ne izpolni. Na podlagi obravnavane navedbe o sistemu »FerST«, ki ne vključuje nobenih podatkov v smeri zagotovitve nedvoumne identifikacije predmetnega sistema (npr. celotnega poimenovanja tega sistema, referenčnega naročnika sistema), namreč po oceni Državne revizijske komisije ni mogoče ugotoviti, kateri konkretni sistem ima vlagatelj v mislih, ko omenja sistem »FerST«, posledično pa tudi ni mogoče ugotoviti, ali je ta sistem predmet katere od referenc, ki jih je v ponudbi predložil izbrani ponudnik, kot tudi ne, ali je ta sistem predmet ponudbe izbranega ponudnika. Da je sistem »FerST« predmet katere od referenc izbranega ponudnika ali njegove ponudbe, vlagatelj v zahtevku za revizijo tudi sicer ne zatrjuje.

Iz tega pa sledi, da so navedbe, s katerimi vlagatelj utemeljuje trditev o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika, pavšalne in nekonkretizirane, posledično pa neutemeljene. Pri tem Državna revizijska komisija izpostavlja, da vlagatelj trditve o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika ne utemeljuje s podatki iz ponudbe izbranega ponudnika, za katere je razumljivo, da jih zaradi zavrnjenega vpogleda ne more poznati. Vlagatelj trditev o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika, kot navaja sam, utemeljuje z javno dostopnimi podatki o sistemih in rešitvah, ki jih izbrani ponudnik oziroma

z njim povezani subjekti ponujajo na trgu. Čeprav so omenjeni javno dostopni podatki po navedbah vlagatelja konkretni, pa vlagateljeve trditve, podane v smeri utemeljevanja neustreznosti »možnih referenc« izbranega ponudnika, ravni pavšalnega zatrjevanja ne presežejo, posledično pa vlagatelj trditvenega bremena v tej zvezi ne izpolni.

Ker gre torej upoštevaje navedeno ugotoviti, da vlagatelj trditvenemu bremenu glede zatrjevanja neizpolnjevanja referenčnega pogoja izbranega ponudnika – posledično pa glede zatrjevanja nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika – ni uspel zadostiti, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni izvedla dokazov z vpogledom v referenčna potrdila, tehnično rešitev, ponudbeni predračun in pojasnila iz ponudbe izbranega ponudnika, kot tudi ne dokaza z vpogledom v dopolnitev ponudbe izbranega ponudnika, kar vse je v tej zvezi predlagal vlagatelj.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da revizijski navedbi o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, ki jo je vlagatelj utemeljeval (zgolj) s pavšalnimi in nekonkretiziranimi trditvami o neizpolnjevanju referenčnega pogoja izbranega ponudnika, ni mogoče slediti.

IV. Glede zatrjevane neobičajno nizke ponudbe

Dalje vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ponudbena cena izbranega ponudnika glede na predmet, obseg, zahtevnost in zahteve predmetnega javnega naročila vzbuja resen dvom v možnost izvedbe naročila v zahtevanem obsegu in kakovosti. Po zatrjevanju vlagatelja bi moral zato naročnik pred sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila preveriti, ali gre v primeru ponudbe izbranega ponudnika za neobičajno nizko ponudbo v smislu 86. člena ZJN-3. Resda v konkretnem primeru niso izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje ponudbe po drugem delu prvega odstavka 86. člena ZJN-3, saj je naročnik prejel zgolj dve pravočasni ponudbi, zakonski numerični kriterij pa se uporablja le, kadar naročnik prejme najmanj štiri pravočasne ponudbe. Vendar navedeno ne pomeni, da naročnik v primeru prejema manj kot štirih ponudb vprašanja neobičajno nizke ponudbe ni dolžan preverjati. Državna revizijska komisija je v zadevi, št. 018-008/2025, že zavzela stališče, da mora naročnik v primeru, če vlagatelj navede konkretne okoliščine, ki kažejo na to, da bi se moral naročniku vzbuditi sum v resnost oziroma verodostojnost ponudbe izbranega ponudnika in v možnost izvedbe naročila za ponujeno ceno, utemeljiti, zakaj kljub takšnim okoliščinam ni podvomil v možnost izvedbe javnega naročila. Posledično vlagatelj očitka o neobičajno nizki ponudbi ne utemeljuje zgolj z dejstvom, da je ponudbena cena izbranega ponudnika nižja od njegove. Vlagatelj opozarja na obseg cenovne razlike, ki znaša skoraj 2,91 mio EUR oziroma več kot tretjino vlagateljeve ponudbene vrednosti (tj. cca. 35,44 %), to cenovno razliko pa povezuje z zahtevnostjo konkretnega javnega naročila, ki obsega implementacijo kompleksnega informacijskega sistema upravljanja železniškega prometa ter izpolnitev obsežnih tehničnih in funkcionalnih zahtev naročnika. Poleg tega je vlagatelj na podlagi javno dostopnih podatkov v zahtevku za revizijo izpostavil tudi dvome o tem, ali rešitve izbranega ponudnika izpolnjujejo vse zahtevane funkcionalnosti. Bistvo instituta neobičajno nizke ponudbe ni v sankcioniranju nizke cene kot takšne, ampak v preverjanju, ali je ponudnik za ponujeno ceno dejansko sposoben izpolniti javno naročilo v celotnem zahtevanem obsegu, v konkretnem primeru pa iz izpodbijane odločitve ni razvidno, da je naročnik navedeno vprašanje sploh preverjal, četudi v okoliščinah konkretnega primera obstajajo razlogi za dvom v realnost ponudbene cene izbranega ponudnika ter v možnost izvedbe celotnega predmeta javnega naročila za ponujeno ceno.

Po zatrjevanju naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo so vlagateljeve navedbe glede neobičajno nizke ponudbe izbranega ponudnika neutemeljene. Institut neobičajno nizke

ponudbe je, tako naročnik, urejen v 86. členu ZJN-3, ki ureja dva položaja. V prvem naročnik meni, da je ponudba neobičajno nizka glede na cene na trgu oziroma v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila. V drugem gre za numerični kriterij, ki naročnika zavezuje v primeru, če je vrednost ponudbe za več kot 50 % nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 % nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je naročnik prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe. Kot priznava že vlagatelj sam, numerični kriterij v obravnavanem primeru ni izpolnjen, saj je naročnik prejel zgolj dve pravočasni ponudbi. Glede prvega omenjenega položaja pa gre izpostaviti, da nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana in da lahko ponudnik zaradi različnih tržnih, poslovnih in drugih razlogov legitimno ponudi tudi zelo nizko ceno. Nizka cena postane problematična šele tedaj, ko kaže na to, da je ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila, in se posledično pojavi dvom o možnosti izpolnitve naročila. Presoja, ali je pri določenem javnem naročilu podan dvom o možnosti njegove izpolnitve, pa je pridržana naročniku. Pri tem primerjava ponudbenih cen sama po sebi ne kaže na napačno ovrednotenje predmeta javnega naročila in iz tega izhajajočo nezmožnost izbranega ponudnika izvesti javno naročilo. Posledično sama razlika v cenah ponudnikov ne zadošča za zaključek, da bi se moral naročniku poroditi dvom o neobičajno nizki ponudbi zgolj iz razloga, ker je ponudbena cena izbranega ponudnika nižja. Tudi sicer je naročnik vprašanje o neobičajno nizki ponudbi presodil, kar izhaja že iz odločitve o oddaji javnega naročila, v kateri je ugotovil, da ponudba izbranega ponudnika ni ocenjena za neobičajno nizko.

Državna revizijska komisija upoštevaje trditveno podlago strank ugotavlja, da je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali bi se moral naročniku na podlagi (končne) ponudbene cene izbranega ponudnika, ki je za cca. 2,91 mio EUR brez DDV oziroma za cca. 35,44 % nižja od ponudbene cene vlagatelja, v povezavi z zatrjevano zahtevnostjo konkretnega javnega naročila vzbuditi dvom v možnost izvedbe javnega naročila za ponujeno ceno.

Naročnikovo ravnanje v zvezi z neobičajno nizko ponudbo je urejeno v 86. členu ZJN-3. Ta v prvem odstavku določa, da mora naročnik, če meni, da je pri določenem naročilu glede na njegove zahteve ponudba neobičajno nizka glede na cene na trgu ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je neobičajno nizka in od ponudnika zahtevati, da pojasni ceno ali stroške v ponudbi. Takšno preverjanje mora naročnik izvesti v primeru, kadar ponudbo kot neobičajno nizko oceni sam ali kadar je vrednost ponudbe za več kot 50 % nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 % nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe.

Drugi odstavek 86. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik, preden zavrne neobičajno nizko ponudbo, od ponudnika pisno zahtevati podrobne podatke in utemeljitev o elementih ponudbe, za katere meni, da so odločilni za izpolnitev naročila oziroma vplivajo na razvrstitev ponudb. Te podrobnosti se lahko nanašajo zlasti na: a) ekonomiko proizvodnega postopka, storitve, ki se zagotavljajo, ali metode gradnje, b) izbrane tehnične rešitve ali izjemno ugodne pogoje, ki so na voljo ponudniku za dobavo blaga, izvajanje storitev ali izvedbo gradenj, c) izvirnost gradenj, blaga ali storitev, ki jih predlaga ponudnik, č) izpolnjevanje obveznosti iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3, d) izpolnjevanje zahtev glede podizvajalcev in e) možnost, da ponudnik pridobi državno pomoč.

V skladu s tretjim odstavkom 86. člena ZJN-3 naročnik oceni pojasnila tako, da se posvetuje s ponudnikom. Ponudbo lahko zavrne le, če predložena dokazila zadostno ne pojasnijo nizke ravni predlagane cene ali stroškov, pri čemer se upoštevajo elementi iz drugega odstavka 86. člena ZJN-3. Če naročnik ugotovi, da je ponudba neobičajno nizka, ker ni skladna z veljavnimi obveznostmi iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3, jo mora zavrniti (prim. četrti odstavek 86. člena ZJN-3).

Kot pravilno izpostavljata tudi stranki revizijskega postopka, je Državna revizijska komisija v zvezi z vprašanjem neobičajno nizke ponudbe v odločitvah že večkrat pojasnila, da nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana (smiselno prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-147/2022, 018-006/2023, 018-160/2023 in 018-008/2025). Pravila javnega naročanja ponudbeno ceno določajo kot pomembno merilo za izbor najugodnejše ponudbe. V interesu naročnika je, da dobi ustrezno blago, storitev ali gradnjo po najugodnejših pogojih, predvsem po čim nižji ceni. Konkurenčnost ponudb je temeljni interes naročnika in smisel javnega naročanja – zagotovitev slednje namreč omogoča (tudi) spoštovanje načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), ki naročnika zavezuje, da z izvedbo javnega naročila zagotovi, da je poraba sredstev zanj kar najbolj gospodarna in učinkovita. Svobodno določanje cen je ena temeljnih značilnosti konkurence na prostem trgu, kjer praviloma velja, da lahko ponudnik ponudi poljubno visoko ceno, če jo trg le sprejme, lahko pa ponudi tudi poljubno nizko ceno, če mu ta zagotavlja obstoj na trgu (prinaša dobiček ali pa vsaj zmanjšuje izgubo).

Načelo o svobodnem oblikovanju cene velja tudi za zniževanje cen. Pravni predpisi načeloma ne prepovedujejo, da bi bila prodajna cena nižja od lastne proizvodne, nabavne oziroma druge cene. V praksi je veliko okoliščin, zaradi katerih podjetje prodaja blago ali izvaja storitve oziroma gradnje pod lastno ceno (npr. podjetje želi osvojiti nov trg ali pa se kot novo podjetje uveljaviti na obstoječem trgu, uvesti želi nov izdelek ali storitev). Načelo svobodnega oblikovanja cen vključuje tudi možnost njihovega diferenciranja (podjetje lahko isti izdelek, storitev oziroma gradnjo ponudi po različnih cenah glede na vrsto kupcev, čas prodaje, območje, količino in druge tržno pomembne okoliščine).

Iz navedenega pa sledi, da je pri vprašanjih oblikovanja ponudbene cene potrebno izhajati iz stališča, da gre pri tem za eno od poslovnih odločitev ponudnika, v katero praviloma ni mogoče posegati oziroma je to mogoče le toliko, kolikor to izrecno dopuščajo zakoni in na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi. Po drugi strani pa lahko nizka cena v postopku oddaje javnega naročila pomeni tudi, da je ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila, zaradi česar se lahko pojavi dvom o možnosti izpolnitve naročila. Zaradi določenih tveganj, ki bi lahko izhajala iz tako oblikovane nizke cene (protipravnost samega ravnanja ponudnika, slabša kakovost izvedbe posla, možnost kasnejših sporov med pogodbenima strankama itd.) je naročnik upravičen preveriti ponudbene cene.

Glede na predstavljene zakonske določbe Državna revizijska komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru niso bili izpolnjeni pogoji za preverjanje neobičajno nizke ponudbe niti iz prve niti iz druge povedi prvega odstavka 86. člena ZJN-3. Pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe niso bili izpolnjeni, ker je naročnik, kot med strankama ni sporno, prejel le dve pravočasni ponudbi, navedeno pa priznava tudi vlagatelj sam. V primeru, kadar niso izpolnjeni pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe (kakršen je tudi obravnavani), pa je v skladu z ustaljenim stališčem Državne revizijske komisije (prim. odločitve v zadevah, št. 018-147/2016, 018-126/2017, 018-109/2019, 018-100/2024 in 018-008/2025) odločitev o tem, ali bo naročnik pričel s postopkom ugotavljanja neobičajno nizke ponudbe, stvar avtonomne presoje naročnika.

V tej zvezi iz spisovne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik ponudbo izbranega ponudnika ocenil za neobičajno nizko ali da bi se mu v zvezi z njo pojavil dvom o možnosti izpolnitve javnega naročila, posledično pa bi jo želel iz tega razloga zavrniti. Nasprotno, iz spisovne dokumentacije, zlasti pa iz odločitve o oddaji javnega naročila, je razvidno, da je naročnik ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno in jo je izbral kot ekonomsko najugodnejšo.

Ker naročnik v konkretnem primeru ponudbe izbranega ponudnika v okviru avtonomne presoje ni ocenil za neobičajno nizko, posledično tudi ni bil dolžan izvesti postopka v smislu preverjanja

neobičajno nizke ponudbe. Nerelevantno je zato vlagateljevo sklicevanje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-147/2022, v kateri je pojasnjeno, kakšen je namen postopka preverjanja neobičajno nizke ponudbe. Tudi sicer v tej zvezi ne gre spregledati, da se navedena odločitev nanaša na primer, ko so bili izpolnjeni zakonski pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe, posledično pa v obravnavani zadevi, kjer ti pogoji niso bili izpolnjeni, ni uporabljiva.

Glede na dejstvo, da naročnik ponudbe izbranega ponudnika ni ocenil za neobičajno nizko, posledično pa postopka v smislu preverjanja neobičajno nizke ponudbe ni bil dolžan izvesti, je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila vlagateljev dokazni predlog po vpogledu v morebitne naročnikove zahteve za pojasnilo cene izbranega ponudnika in v tej zvezi prejeta pojasnila. Navedeni dokazni predlog je bil tudi sicer prepozen, saj ga je vlagatelj prvič podal šele v vlogi z dne 3. 9. 2026, ne da bi pri tem pojasnil in dokazal, zakaj ga brez svoje krivde ni podal že v predrevizijskem postopku (prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Na ugotovitev, da naročnik v konkretnem primeru (fakultativnega) postopka preverjanja neobičajno nizke ponudbe ni bil dolžan izvesti, ne more vplivati vlagateljevo sklicevanje na sodbo Sodišča EU št. C-669/20. Sodišče EU je v navedeni sodbi (točke 35 do 40) pojasnilo, da mora naročnik preučiti vse konkretne okoliščine posameznega javnega naročila, da ugotovi, ali posamezna ponudba odstopa od ostalih ponudb in ali je odstopanje takšno, da vzbuja sum v njeno verodostojnost. V zvezi s tem se lahko naročnik opre na nacionalna pravila, ki določajo posebno metodo za določitev neobičajno nizkih ponudb oziroma ki določajo posebne kriterije za ugotovitev sumljivega odstopanja (kot so npr. tisti, določeni v drugi povedi prvega odstavka 86. člena ZJN-3), vendar ni izključeno, da naročnik neobičajno nizke ponudbe ne bi preverjal, tudi če posebni kriteriji, določeni z nacionalnimi pravili, niso podani. Z drugimi besedami: neobstoj posebnih kriterijev za ugotavljanje sumljivega odstopanja ponudbe še ne pomeni, da je naročnik v vsakem primeru oproščen obveznosti, da prepozna in preveri sumljive ponudbe.

Ob navedenem pa ne gre spregledati, da je Sodišče EU v sodbi št. C-669/20 hkrati pojasnilo tudi, da mora naročnik oceno, ali je ponudba neobičajno nizka, sprejeti ob upoštevanju predmeta javnega naročila, in da mora v okviru preučitve neobičajno nizke ponudbe, da bi zagotovil pošteno konkurenco, upoštevati vse konkretne okoliščine v zvezi z razpisanimi storitvami. Postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe je sestavljen iz štirih stopenj: prvič, naročnik mora prepoznati sumljivo ponudbo, drugič, naročnik mora ponudniku omogočiti, da dokaže njeno resnost, tako da od njega zahteva pojasnila, za katera meni, da so primerna, tretjič, naročnik mora presoditi upoštevnost predloženih informacij glede resnosti ponudbe, in četrtič, naročnik mora sprejeti odločitev glede dopustitve ali izločitve take ponudbe. Navedene obveznosti pa veljajo za naročnika le pod pogojem, da je verodostojnost neke ponudbe a priori vprašljiva (točka 36 sodbe št. C-669/20).

Pri preverjanju neobičajno nizke ponudbe je tako bistveno, da naročnik prepozna sumljivo ponudbo in da v takem primeru uporabi kontradiktorni postopek preverjanja, vendar pa tovrstna dolžnost naročnika obstaja le v primeru obstoja konkretnih okoliščin danega primera, ki jasno kažejo na vprašljivo verodostojnost ponudbe. Drugačna razlaga (tj. da bi bil naročnik dolžan preverjati ponudbo, tudi ko konkretne okoliščine, ki bi pri vsakem skrbnem naročniku morale vzbuditi dvom v njeno verodostojnost, ne bi bile podane), bi pomenila, da je naročnik dolžan postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe izvesti v vsakem postopku oddaje javnega naročila, saj je ekonomsko najugodnejša ponudba vedno tista, ki glede na merila odstopa od ostalih ponudb in je praviloma tudi najcenejša. Takšna dolžnost naročnika pa ne izhaja niti iz 69. člena Direktive 2014/24/EU niti iz 86. člena ZJN-3, nenazadnje pa ne izhaja niti iz sodbe Sodišča EU št. C-669/20.

Sodišče EU je v sodbi št. C-669/20 (točke 41 do 48) opozorilo tudi na to, da imajo ponudniki v primeru, kadar naročnik ne ugotovi okoliščin, ki bi kazale na sumljivost ponudbe, pravico, da v postopku pravnega varstva uveljavljajo morebitne kršitve naročnika v zvezi z ugotavljanjem obstoja sumljivih okoliščin.

Naročnik sicer nima dolžnosti, da svojo ugotovitev, da niso podane okoliščine, ki bi kazale na sumljivost ponudbe, posebej obrazloži v odločitvi o oddaji naročila (taka dolžnost obstaja le v primeru, ko naročnik obstoj takšnih okoliščin ugotovi in izvede postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe; prim. točki 42 in 44 sodbe št. C-669/20). Vendar pa morajo imeti ponudniki, ki menijo, da so oškodovani, v skladu z načelom učinkovitega pravnega varstva možnost, da zoper ravnanje naročnika vložijo pravno sredstvo, s katerim lahko uveljavljajo, da bi morala biti izbrana ponudba opredeljena kot neobičajno nizka.

V obravnavanem postopku oddaje javnega naročila naročnik ponudbe izbranega ponudnika, kot je bilo v tem sklepu že pojasnjeno in je razvidno tudi iz odločitve o oddaji javnega naročila, ni ocenil za neobičajno nizko, vlagatelj pa je zoper to odločitev naročnika vložil zahtevek za revizijo, v katerem zatrjuje okoliščine, ki po njegovem mnenju kažejo na sumljivost ponudbe izbranega ponudnika.

Vlagatelj v tej zvezi v zahtevku za revizijo zatrjuje, da bi se moral naročniku na podlagi ponudbene cene izbranega ponudnika, ki je za cca. 2,91 mio EUR brez DDV oziroma za cca. 35,44 % nižja od ponudbene cene vlagatelja, v povezavi z zatrjevano zahtevnostjo konkretnega javnega naročila vzbuditi dvom v možnost izvedbe javnega naročila za ponujeno ceno.

Iz predstavljenih navedb je razvidno, da vlagatelj trditev o dvomu v možnost izvedbe javnega naročila, ki bi se naročniku po mnenju vlagatelja moral vzbuditi v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika, primarno utemeljuje z navedbo o (končni) ponudbeni ceni izbranega ponudnika oziroma o razliki med (končnima) ponudbenima cenama vlagatelja in izbranega ponudnika.

Vendar (končna) ponudbena cena izbranega ponudnika sama po sebi še ne omogoča zaključka, da bi se moral naročniku vzbuditi dvom v možnost izvedbe javnega naročila, prav tako tudi obseg razlike med (končnima) ponudbenima cenama vlagatelja ter izbranega ponudnika še ne vzpostavlja podlage za zaključek, da je izbrani ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila in bi se moral zato naročniku pojaviti dvom v izvedbo javnega naročila za ponujeno ceno. Kakor je bilo že pojasnjeno, je lahko ponudbena cena rezultat številnih okoliščin na strani posameznega ponudnika, med drugim njegove stroškovne strukture, razporeditve cen po posameznih postavkah predračuna, kadrovskih zmogljivosti, nenazadnje pa tudi odločitve o donosnosti posla.

Posledično dejstvo nižje ponudbene cene izbranega ponudnika in njena primerjava s ponudbeno ceno vlagatelja samo po sebi še ne omogoča ugotovitve sumljivosti ponudbe. Vlagatelj sicer (po vsebini smiselno) navaja, da je treba ponudbeno ceno izbranega ponudnika pri presoji sumljivosti njegove ponudbe upoštevati v povezavi z zahtevnostjo in obsegom predmetnega javnega naročila. Ker pa vlagatelj z izpostavljeno navedbo ravni pavšalnega zatrjevanja ne preseže, je ta navedba že iz tega razloga neutemeljena, posledično pa ji ni mogoče slediti.

Dalje vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je treba razliko med (končnima) ponudbenima cenama vlagatelja in izbranega ponudnika v obravnavanem primeru presojati skupaj z okoliščinami, ki jih vlagatelj izpostavlja v drugih delih zahtevka za revizijo in zaradi katerih obstaja utemeljen dvom, ali izbrani ponudnik naročniku sploh ponuja rešitev, ki v celoti izpolnjuje vse zahtevane tehnične in funkcionalne značilnosti.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pritrjuje vlagateljevi navedbi, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila, kakor je v tem sklepu že bilo obrazloženo, za referenčne projekte med drugim zahtevala avtomatsko detektiranje konfliktnih situacij z možnostjo njihove razrešitve, zahtevane načine vizualizacije prometa, spremljanje vlakovnih kompozicij, pridobivanje podatkov iz sistemov daljinskega vodenja ter zahtevane podatkovne vmesnike, pri čemer je predmet referenc moral hkrati biti tudi predmet ponudbe.

Vendar je Državna revizijska komisija v okviru obravnave vlagateljevih navedb glede zatrjevane nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika že ugotovila, da vlagatelj z navedbami, da posamezne rešitve izbranega ponudnika vseh zahtevanih funkcionalnosti ne izpolnjujejo, trditvenega bremena glede neizpolnjevanja referenčnega pogoja ni zmogel. Ker torej vlagatelj z navedbami o neizpolnjevanju zahtevanih funkcionalnosti posameznih rešitev izbranega ponudnika ni uspel zadostiti trditvenemu bremenu, posledično ni mogoče slediti njegovi smiselni navedbi (ki tudi sicer ostaja zgolj na ravni ugibanja), da je nižja cena izbranega ponudnika v konkretnem primeru morda posledica dejstva, da v njej niso zajete vse zahtevane funkcionalnosti ter drugi elementi predmeta javnega naročila, ki je na izpostavljenih trditvah o rešitvah izbranega ponudnika utemeljena.

V tej zvezi velja izpostaviti, da mora vlagatelj, če zatrjuje obstoj sumljivih okoliščin glede verodostojnosti ponudbe izbranega ponudnika, v zahtevku za revizijo (konkretizirano) navesti (in dokazati) okoliščine, ki bi lahko kazale na to, da bi se naročniku moral vzbuditi dvom v resnost ponudbe izbranega ponudnika, tega pa vlagatelj v konkretnem primeru po presoji Državne revizijske komisije ni storil.

Posledično Državna revizijska komisija ni izvedla dokazov z vpogledom v ponudbeni predračun izbranega ponudnika, ocenjeno vrednost, zagotovljena sredstva in naročnikove interne analize, ki jih je tudi sicer prepozno v vlogi z dne 3. 9. 2026 prvič predlagal vlagatelj, ne da bi pri tem pojasnil in dokazal, zakaj navedenih dokazov brez svoje krivde ni predlagal že v predrevizijskem postopku (prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Ker torej vlagatelj v zvezi z navedbo, da bi se moral naročniku vzbuditi dvom v možnost izvedbe javnega naročila za ponujeno ceno, ni zmogel (niti) trditvenega bremena, vlagateljevim navedbam, da bi moral naročnik v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika preveriti, ali je ta neobičajno nizka, po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče pritrditi.

V. Glede zatrjevane kršitve določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v povezavi s pogajanji

Po zatrjevanju vlagatelja iz zahtevka za revizijo je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da bo po prejemu ponudb preveril zahtevana dokazila in dopustnost ponudb ter da bodo k pogajanjem povabljeni (zgolj) ponudniki, ki bodo oddali dopustno ponudbo. V nasprotju z navedenim je naročnik po trditvah vlagatelja v izpodbijani odločitvi izrecno zapisal, da je oba ponudnika povabil k pogajanjem glede ponudbene cene, ob tem pa poudaril, da pregled ponudb še ni bil izveden. Iz navedenega tako po prepričanju vlagatelja izhaja neskladje med vnaprej določenim načinom izvedbe postopka in dejanskim potekom postopka, kar pa pomeni, da je naročnik pri izvedbi postopka kršil pravila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Sestava kroga pogajalcev po navedbah vlagatelja, podanih v vlogah z dne 3. 9. 2026 in 16. 10. 2026, namreč vpliva na konkurenčno dinamiko oziroma konkurenčni pritisk, višino cenovnih izboljšanj, pričakovanja udeležencev in oblikovanje končnih cen. Če je naročnik štel, da je vlagateljeva ponudba zaradi obstoječih pomanjkljivosti nedopustna, vlagatelja ne bi smel vključiti

v oba kroga cenovnih pogajanj ter z njim ustvarjati cenovni pritisk. Če pa je naročnik vlagatelja štel za sposobnega nadaljnjega sodelovanja v postopku, je naročnikovo poznejše sklicevanje na že tedaj znane in domnevno neodpravljene pomanjkljivosti vlagateljeve ponudbe notranje protislovno.

Z izpostavljenimi navedbami vlagatelj naročniku po vsebini smiselno očita, da je s tem, ko je k pogajanjem glede ponudbene cene povabil oba ponudnika, ki sta v obravnavanem postopku oddala ponudbo (tj. poleg izbranega ponudnika tudi vlagatelja, čigar ponudbo je naročnik v nadaljevanju ocenil kot nedopustno), ne da bi predhodno izvedel pregled predloženih ponudb, kršil pravila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v kateri je določil, da bodo k pogajanjem povabljeni (le) ponudniki, ki bodo oddali dopustno ponudbo.

Ker že iz navedb vlagatelja samega izhaja, da je naročnik vlagatelja povabil k pogajanjem glede ponudbene cene, pa ni jasno, kako bi lahko zatrjevana kršitev naročnika, ki naj bi bila v tem, da naročnik pred izvedbo pogajanj ni opravil pregleda prejetih ponudb, temveč je k pogajanjem povabil oba ponudnika (vključno z vlagateljem), vplivala na vlagateljev položaj v postopku javnega naročanja, ki ga sicer vlagatelj varuje z zahtevkom za revizijo.

V tej zvezi namreč iz prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN izhaja, da se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda. Iz navedenega pa sledi, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne more uveljavljati kršitev naročnika, ki neposredno ne posegajo v njegov položaj v postopku oddaje javnega naročila na način, da mu onemogočajo ali vsaj otežujejo sodelovanje v postopku. Kršitve, ki jih vlagatelj zatrjuje v zahtevku za revizijo, morajo torej imeti za posledico verjeten nastanek škode, ki se kaže kot posledica nezakonitega oteževanja ali onemogočanja pridobitve konkretnega javnega naročila.

Glede na dejstvo, da je naročnik vlagatelja povabil k pogajanjem o ponudbeni ceni, pa po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče zaključiti, da je domnevno naročnikovo ravnanje, ko pred pogajanji ni izvedel pregleda ponudb, posledično pa k pogajanjem ni povabil zgolj ponudnikov z dopustno ponudbo, četudi bi se res izkazalo za neskladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagatelju preprečilo ali vsaj otežilo sodelovanje v obravnavanem postopku javnega naročanja. Nasprotno, naročnik je vlagatelja k pogajanjem o ponudbeni ceni povabil, posledično pa mu je sodelovanje v obravnavanem postopku omogočil.

Ker torej zatrjevana kršitev naročnika na pravni položaj vlagatelja ni vplivala na način, da bi mu zaradi nje (lahko) nastala pravno relevantna škoda v smislu 14. člena ZPVPJN, Državna revizijska komisija vlagateljevih navedb, usmerjenih v utemeljevanje zatrjevane kršitve, ni vsebinsko obravnavala (posledično pa tudi ni obravnavala navedb, ki jih je naročnik podal kot odgovor nanje, niti ni izvajala v tej zvezi predlaganih dokazov strank).

VI. Sklepno

Državna revizijska komisija na podlagi vsega navedenega zaključuje, da vlagatelj z navedbami o kršitvah, ki jih je v zahtevku za revizijo očital naročniku, ni uspel. Posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah zahteval tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:
Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, v 30 dneh od vročitve te odločitve, in sicer neposredno pisno pri sodišču, po pošti ali po elektronski poti (portal eSodstvo).

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:
- vlagatelju – po pooblaščencu,
- naročniku,
- izbranemu ponudniku,
- ministrstvu, pristojnemu za javna naročila.

Vložiti:
- v spis zadeve, tu.